Proletari din toate ţările, uniţi-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1575 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 20 mai 1954

Ştiinţa agrotehnică — chezăşia recoltelor bogate

Mulţi tineri ţărani muncitori, mulţi activişti utemişti de la sate dovedesc un interes deosebit pentru metodele înaintate de muncă indicate de ştiinţa agrotehnică. Şi în acest interes al tinerilor se găseşte cuprins un mare adevăr al vieţii: dragostea tineretului pentru ceea ce este nou, dorinţa sa arzătoare de a cunoaşte şi folosi cele mai bune metode cu ajutorul cărora să-şi făurească un trai tot mai îmbelşugat.

Maeştrii recoltelor bogate din Uniunea Sovietică şi fruntaşii din agricultura ţării noastre au devenit figuri cunoscute, dragi şi respectate în rîndurile tineretului muncitor de la sate. Dar, cum au reuşit oare aceşti minunaţi oameni să obţină adevărate recorduri în sporirea producţiei la hectar? Fie că este vorba de cunoscutul cultivator de porumb sovietic M. Ozernîi, care a obţinut peste 22.380 kg. porumb la hectar, sau de ţăranul mijlocaş Vass Adalbert din raionul Turda, care a obţinut 48.800 kg. cartofi la hectar, răspunsul e acelaşi: ei au folosit în munca lor cele mai înaintate metode agrotehnice.

Plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. a pus în faţa ţărănimii muncitoare o sarcină de seamă: sporirea producţiei agricole la hectar. Dar îndeplinirea acestei sarcini este cu neputinţă fără a folosi pe scară tot mai largă cele mai noi metode de muncă sovietice şi ale fruntaşilor noştri din agricultură, fără aplicarea la timp şi în bune condiţiuni a tuturor regulilor agrotehnice. In ţara noastră nu există ţăran muncitor, fie cu gospodărie individuală, fie întovărăşit sau colectivist, care să nu aibă astăzi largi posibilităţi de a-şi însuşi şi folosi metodele agrotehnice înaintate. Partidul şi guvernul, călăuziţi de grija pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, sprijină pe diferite căi ţărănimea muncitoare pentru a-i da posibilitatea să-şi însuşească metodele înaintate de muncă şi astfel să zmulgă pămîntului cît mai multe roade. La sate sînt trimişi tot mai mulţi agronomi şi tehnicieni, sînt răspîndite numeroase broşuri de popularizare a agrominimului şi zootehminimului, au fost create numeroase cursuri agrozootehnice etc.

Ţărănimea muncitoare este direct interesată să aplice metode agrotehnice înaintate, deoarece în acest fel ea poate să sporească cu mult producţia la hectar şi să-şi creeze o viaţă îndestulată.

Tot mai mulţi ţărani muncitori se conving că nu se pot obţine recolte bogate muncind „aşa cum s-a apucat din bătrîni".

De aceea, nici nu e de mirat că numeroşi ţărani muncitori nu mai pot fi ademeniţi cu „sfaturi" chiabureşti ca acela de a „însămînţa porumbul cînd cîntă cucul". Ar fi greşit însă să se creadă că în satele noastre nu se mai găsesc ţărani muncitori care, stăpîniţi încă de prejudecăţi, trăind sub povara obiceiurilor vechi sau influenţaţi de chiaburi, mai folosesc metode de muncă înapoiate. Mai sînt unii ţărani muncitori care nu au părăsit încă metodele greşite de muncă, cum ar fi „răriţatul" şi „muşuroitul" deşi aceste metode vlăguiesc pămîntul, micşorează producţia agricolă şi împiedică ridicarea nivelului lor de trai.

In actuala campanie de primăvară mulţi ţărani muncitori — şi printre aceştia se găsesc numeroşi tineri — au folosit metodele înaintate de muncă ca iarovizarea sau însămînţarea în cuiburi aşezate în pătrat, metode indicate de ştiinţa agrotehnică pentru obţinerea unor recolte bogate. Increzători în forţa de nebiruit a ştiinţei, mulţi tineri ţărani muncitori au aplicat indicaţiile agrominimului cu privire la îngrăşarea culturilor şi se pregătesc să aplice şi alte metode înaintate ca polenizarea artificială şi copilitul la porumb, buchetatul şi răritul la sfecla de zahăr etc.

In lupta pentru însuşirea şi aplicarea de către tinerii ţărani muncitori a metodelor de muncă înaintate pentru sporirea producţiei agricole, un rol hotărîtor îl au activiştii utemişti de la sate de la care tinerii nu aşteaptă sfaturi în general, ci sfaturi concrete, calificate.

In legătură cu această sarcină a activului utemist de la sate, e plin de actualitate îndemnul pe care l-a dat I. V. Stalin activului comsomolist de la sate: să studieze agricultura, să cunoască măsurile pentru îmbunătăţirea ei să ştie să dea ţăranilor muncitori sfaturile necesare în acest domeniu.

Dar, pentru a putea să înveţe pe alţii, activistul utemist trebuie să înveţe el însuşi, să-şi însuşească principiile agrotehnicii înaintate, să cunoască măsurile concrete elaborate de partid şi guvern pentru sporirea producţiei agricole.

Există comitete şi organizaţii U.T.M. care dau o mare atenţie însuşirii agrotehnicii de către activişti. Comitetul regional U.T.M. Bîrlad, de pildă, s-a preocupat îndeaproape ca activiştii regionali să studieze în mod organizat broşuri de specialitate agricolă şi să participe la lecţii despre agrotehnică.

Organizaţiile U.T.M. de la sate au numeroase posibilităţi de a ajuta pe tinerii ţărani muncitori în studierea metodelor agrotehnice. Atragerea tineretului în cercurile miciuriniste, mobilizarea lui la conferinţele pe teme agrotehnice ce se ţin de către specialişti în cadrul căminelor culturale, popularizarea şi răspîndirea broşurilor agrotehnice, iată numai cîteva din aceste posibilităţi.

Un rol din cele mai însemnate în răspîndirea ştiinţei agrotehnice îl au tinerii agronomi şi tinerii învăţători de la sate care au posibilităţi minunate de a transmite ţărănimii muncitoare cunoştinţe despre cuceririle ştiinţei agrotehnice.

Nici o clipă nu trebuie însă să uite tinerii de la sate că în calea răspîndirii metodelor înaintate de muncă în agricultură stă duşmanul de clasă care nu se dă înlături de la nici o ticăloşie pentru a împiedica pe ţăranii muncitori să-şi însuşească şi să aplice cuceririle ştiinţei înaintate. Demascarea uneltirilor chiaburilor şi lupta contra elementelor birocratice care propovăduiesc metodele de muncă învechite, trebuie să fie o sarcină permanentă şi importantă a utemiştilor, a tuturor tinerilor ţărani muncitori.

In faţa tinerilor de la sate stă astăzi o sarcină măreaţă, plină de răspundere: să cucerească cetatea ştiinţei agrotehnice. Drumul care duce la această cetate este totodată drumul spre recolte bogate, drumul spre o viaţă luminoasă şi îmbelşugată.

Recordul de la sonda 899

In cadrul întrecerii socialiste, muncitorii de la oficiul Turbobur din Moineşti au obţinut noi succese.

Astfel, tinerii din brigada sondei nr. 899 condusă de brigadierul Biriigă Ion, aplicînd forajul rapid, au obţinut în 17 zile de foraj o viteză comercială de 1858 metri granic pe lună, faţă de vechiul record obţinut de brigada sondei nr. 881 care era de 1067 metri.

La realizarea acestor indici a contribuit din plin şi sondorul fruntaş al întrecerii socialiste Măciucă Dragomir, care a forat cei mai mulţi metri alături de Chira Constantin.

Corespondent
MARIN ŞTEFANESCU

Bunuri de larg consum realizate din economii

In atelierul de valorificare a deşeurilor de la fabrica de încălţăminte „Tudor Vladimirescu" din oraşul Piteşti întrecerea socialistă se desfăşoară din plin.

Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, însufleţesc colectivul de muncitori.

Aşa se explică faptul că pînă la 1 mai a.c., colectivul secţiei de valorificarea deşeurilor din fabrica „Tudor Vladimirescu" a dat oamenilor muncii 4.570 perechi sandale şi bocanci, peste 220 bucăţi curele pantaloni, 50 sacoşe etc. La obţinerea acestor frumoase realizări au contribuit din plin şi muncitorii fruntaşi Victor Dogaru, Constantin Dumitru şi Tanţa Marin. Muncind neobosiţi pentru a confecţiona cît mai multă încălţăminte ei au realizat de asemenea succese importante.

Corespondent
GANCI SEVER

★

O preocupare de seamă a muncitorilor din secţia de valorificare a deşeurilor a cooperativei meşteşugăreşti „I. C. Frimu" din Craiova, o constituie folosirea raţională a fiecărui centimetru de piele.

Tovarăşul Dobre Marin, responsabilul secţiei se preocupă îndeaproape de fiecare muncitor şi asta face ca zilnic să se obţină noi succese.

In primul trimestru al acestui an au fost confecţionate din deşeuri 205 perechi de sandale care au adus o economie de 6200 lei.

Desfăşurînd larg întrecerea socialistă, muncitorii din secţia de valorificare a deşeurilor au confecţionat în luna aprilie 492 perechi încălţăminte care au adus un venit de 16.728 lei.

Continuînd să muncească cu aceeaşi însufleţire, în prima jumătate a lunii mai ei au confecţionat alte 76 de perechi sandale, economisind 2594 lei.

Corespondent
NICOLAE ROVENŢA

Un nou magazin universal în comuna Luncani

Zilele acestea în comuna Luncani, raionul Turda, s-a deschis un nou magazin universal.

La amenajarea clădirii noului magazin au participat numeroşi ţărani muncitori, precum şi deputaţi ai sfatului popular al comunei.

Magazinul, care cuprinde secţii de textile, alimentaţie publică, încălţăminte, chimicale, articole de menaj şi unelte agricole, este bogat aprovizionat cu mărfuri. Incă din prima zi a deschiderii s-au vîndut mărfuri în valoare de 13.000. lei. (Agerpres)

Să aplicăm regulile agrotehnice pentru obţinerea de recolte bogate

★ ★

Primele realizări

GALAŢI (de la corespondentul nostru, **Iancu Trifan**).

După ce au terminat însămînţările de primăvară, colectiviştii, ţăranii muncitori întovărăşiţi şi cu gospodării individuale din regiunea Galaţi au început lucrările de întreţinere a culturilor. Pînă acum s-a făcut mai intens praşitul florii-soarelui. La gospodăria colectivă „11 Iunie 1948" din comuna Pechea, raionul Galaţi, colectiviştii antrenaţi în întrecerea socialistă, au reuşit să prăşească chiar în primele zile 5 hectare cu floarea-soarelui precum şi o suprafaţă de 10 hectare coreandru şi 3 hectare sfeclă furajeră. In munca de întreţinere a culturilor s-au evidenţiat colectivistele Prăsinicu Mihai, Vasilica Nerala şi altele din brigada a III-a condusă de tovarăşul Ene Iordache.

Cu avînt s-a desfăşurat munca pentru întreţinerea culturilor şi la gospodăriile colective din comuna Lascăr Catargiu şi Cismele. Colectiviştii din Lascăr Catargiu au prăşit 12 hectare cu floarea-soarelui şi 10 hectare cu coreandru. In fruntea muncilor s-a situat brigada condusă de tov. Căus Ion. Asemenea succese au înregistrat şi colectiviştii din comuna Cismele. Urmînd exemplul colectiviştilor, numeroşi ţărani muncitori din întovărăşiri agricole şi cu gospodării individuale au început munca de întreţinere a culturilor.

Desigur că acum, realizările obţinute de harnicii colectivişti în privinţa întreţinerii culturilor — pentru a lega şi a da un rod bogat — sînt mult mai mari. Şi colectiviştii muncesc pe mai departe cu aceeaşi rîvnă pentru a executa în condiţiuni optime şi această importantă lucrare agrotehnică, menită să asigure sporuri însemnate de recoltă.

Plivesc şi prăşesc culturile

CONSTANŢA. — (de la corespondentul nostru, **Ioan Ghiţuică**).

Obţinerea de recolte bogate la hectar este determinată de felul cum sînt aplicate regulile agrotehnice la întreţinerea culturilor. Insuşindu-şi cele învăţate la cursurile agrotehnice, la conferinţele cu caracter agricol ţinute la căminele culturale din comune şi sate în timpul iernii, muncitorii gospodăriilor agricole de stat, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Constanţa au pornit intens la plivitul păioaselor şi prăşitul culturilor prăşitoare.

Astfel pînă în ziua de 14 mai în întreaga regiune s-au plivit 3020 hectare de grîu, secară şi orz de toamnă şi s-au prăşit de asemenea peste 2167 hectare de floarea soarelui, sfeclă, mazăre, năut etc.

Printre primii din regiune care au început plivitul culturilor sînt ţăranii muncitori din raionul Medgidia, care au plivit de buruieni suprafaţa de 1544 hectare şi cei din raionul Negru-Vodă, care au plivit 1063 hectare. Colectiviştii din raionul Medgidia, de pildă, au plivit 925 hectare iar cei din raionul Negru-Vodă peste 735 ha. Plivitul culturilor a început de asemenea şi în gospodăriile colective din cartierele Viile noi şi Palazul Mare din raza oraşului Constanţa, unde s-au plivit pînă acum peste 345 hectare.

La gospodăria colectivă „Olga Bancic" din cartierul Palazul Mare s-au plivit pînă acum 240 hectare cu grîu. In mod deosebit s-a evidenţiat brigada a II-a condusă de utemistul Tinca Anton, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., care a plivit 90 hectare, realizînd o depăşire de normă de 20 la sută.

Fruntaş la prăşitul florii-soarelui, sfeclei şi a altor culturi pînă acum este tot raionul Medgidia, unde s-au prăşit 610 hectare în gospodăriile colective, 173 hectare în întovărăşirile agricole, iar de către ţăranii muncitori cu gospodării individuale, 277 hectare. Urmează apoi raioanele Feteşti, unde s-au prăşit 637 hectare şi Negru Vodă, unde pînă la data de 14 mai, s-au prăşit 360 hectare.

In ciuda timpului

In ciuda timpului nefavorabil din ultima vreme, în Regiunea Autonomă Maghiară lucrările agricole de primăvară se apropie de sfîrşit.

La efectuarea tuturor lucrărilor agricole de primăvară s-a dat o mare atenţie aplicării pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate. Pînă acum, în întreaga regiune au fost însămînţate în cuiburi aşezate în pătrat 6840,31 ha. cu diferite culturi prăşitoare, din care o suprafaţă de 3827,10 ha. a fost însămînţată cu porumb.

In raionul Tg. Mureş s-au însămînţat în cuiburi aşezate în pătrat 2203 ha. cu porumb, 179 ha. cu floarea soarelui şi 646 ha. cu cartofi. In raionul Odorhei s-au însămînţat după această metodă 783 ha. cu porumb, 52 ha. cu floarea soarelui şi 846 ha. cu cartofi, iar în raionul Sîngiorgiu de Pădure 537,10 ha. cu porumb, 215,88 ha. cu floarea soarelui, 456.27 ha. cu cartofi.

Totodată, pentru a se păstra umezeala solului şi pentru distrugerea buruienilor, au fost efectuate pe suprafete întinse lucrări de întreţinere a culturilor la semănăturile de toamnă şi de primăvară. Astfel, pînă la 17 mai, în întreaga regiune, prăşitul a fost executat pe o suprafaţă de 1273 ha., plivitul pe o suprafaţă de 6173 ha., iar grăpatul culturilor pe o suprafaţă de 582.93 ha.

53.424 hectare plivite în regiunea Craiova

Continuînd munca pentru obţinerea unei recolte bogate în acest an, muncitorii agricoli, colectiviştii şi după exemplul lor, ţăranii muncitori întovărăşiţi şi cei cu gospodării individuale, din regiunea Craiova se străduiesc să asigure o bună îngrijire a culturilor de toamnă şi primăvară. Pînă la 17 mai, în întreaga regiune au fost plivite culturile pe o suprafaţă de 53.424 ha. Odată cu plivitul păioaselor, în regiune a început şi prima praşilă. Pînă la aceeaşi dată au fost prăşite 4.428 ha. cultivate cu porumb şi floarea soarelui.

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Băbeni au executat numai într-o singură zi prăşitul culturilor pe o suprafaţă de 15 ha. iar ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Cordeşti au plivit într-o singură zi peste 40 ha. cu păioase. Ţăranii muncitori Vasile Anghel şi Nicolaie Cruceru, fruntaşi în campania de însămînţări, au plivit într-o singură zi cîte 0,50 ha cu grîu.

Ca şi la celelalte lucrări gospodăriile agricole colective sînt în fruntea muncilor de întreţinere a culturilor. Pînă acum, colectiviştii au plivit 2.147 ha cu păioase şi au prăşit culturile pe o suprafaţă de 208 ha.

Tehnicienii agricoli acordă un larg sprijin cultivatorilor şi în perioada întreţinerii culturilor. Acolo unde s-au semnalat dăunători ai plantelor, tehnicienii agricoli au îndrumat pe cultivatori să izoleze loturile şi să combată dăunătorii.

Roadele hărniciei colectiviştilor

Pe ogoarele regiunii Arad au început lucrările de întreţinere a culturilor de toamnă şi primăvară. Pînă la 17 mai a fost făcută prima praşilă pe 8.733 ha. însămînţate cu floarea soarelui, sfeclă de zahăr şi cartofi. De asemenea a început şi praşila II-a în special la culturile de sfeclă de zahăr care sînt mai bine dezvoltate.

Cele mai mari suprafeţe au fost prăşite pînă acum de către colectiviştii din satul Tisa Nouă, raionul Arad, care, terminînd însămînţările la 10 aprilie, au început prăşitul. Pînă acum, ei au prăşit întreaga suprafaţă însămînţată cu sfeclă de zahăr şi sfeclă furajeră, iar la floarea soarelui şi la cartofi praşila este pe terminate. In afară de aceasta, ei au grăpat toate semănăturile de toamnă şi au aplicat îngrăşăminte chimice suplimentare la toate culturile care au ieşit slab dezvoltate din iarnă.

O atenţie deosebită este acordată întreţinerii culturilor de către colectiviştii din comuna Zerind, raionul Criş. Pînă la 15 mai, pe ogoarele gospodăriei colective din această comună s-a făcut praşila I cu mijloace mecanizate pe 12 ha. însămînţate cu porumb în cuiburi aşezate în pătrat. Fruntaşe în muncile de întreţinere a culturilor sînt şi gospodăriile agricole colective din comunele Sîntana şi Pădureni din raionul Criş, care au prăşit o mare parte din suprafaţa însămînţată cu cartofi şi floarea soarelui şi care fac acum praşila I la culturile de porumb.

(Agerpres).

★

Exemplul celor din Peştişani

Ţăranii muncitori din comuna Peştişani, raionul Tg. Jiu, ştiu că pentru a obţine recolte cît mai bogate nu este deajuns numai să pui în pămînt sămînţa de bună calitate şi în timpul potrivit, ci imediat după ce semănăturile au răsărit, ele trebuie îngrijite după sfatul tehnicienilor. De aceea de îndată ce au terminat însămînţările au pornit primii pe raion la prăşitul culturilor mai avansate. Astfel pe ogoarele însămînţate cu porumb şi cartofi a început încă de la 10 mai, prima praşilă. In numai cîteva zile, ţăranii muncitori din Peştişani au prăşit o însemnată suprafaţă însămînţată cu porumb şi cartofi.

In fruntea muncilor de întreţinere a culturilor se află ţăranii muncitori Rădulescu Petre, Soare Gh., Coteţ Aristică, Sipanu Gh., Iconaru Nicolae, Bojincă Dinu, Sprincenatu Simion şi alţii care au ieşit cei dintîi la prăşitul culturilor servind de exemplu nu numai celor din satul lor ci şi tuturor ţăranilor muncitori din cuprinsul raionului.

Corespondent
ION ŢEPELUŞ

Două comune fruntaşe

NEGRU VODA (de la corespondentul nostru)

In comunele Cumpăna şi Topraisar din raionul Negru Vodă însămînţările de primăvară s-au terminat în întregime încă cu cîteva zile în urmă. De îndată ce au terminat însămînţările ţăranii muncitori au început executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor.

Numai în cîteva zile în comuna Cumpăna, de pildă, s-au prăşit 92 hectare floarea soarelui, 32 hectare mazăre şi 11 hectare ceapă. Fruntaşi la prăşitul florii soarelui şi mazării s-au situat membrii gospodăriei colective „23 August" din comună, care, într-un timp scurt, au terminat prima praşilă pe o suprafaţă de 50 hectare floarea soarelui şi 30 hectare mazăre.

Primii din comună care au ieşit la prăşitul florii soarelui sînt ţăranii muncitori Lupoiu Ion, Florea Teliu şi alţii care au terminat în întregime prăşitul florii soarelui.

Lucrările de întreţinere a culturilor sînt avansate şi în comuna Topraisar. Tot pînă la aceeaşi dată, în cele patru gospodării colective şi patru întovărăşiri agricole, s-au prăşit peste 155 hectare cu floarea-soarelui, 30 ha. de năhut şi 30 ha. ceapă.

Printre fruntaşi se numără ţăranii muncitori Ion Tănase din satul Biruinţa şi Musa Ametidin din satul Topraisar care au terminat primii prăşitul florii soarelui. In muncile de întreţinere a culturilor în mod deosebit s-a evidenţiat brigada I-a de cîmp de la gospodăria colectivă „Infrăţirea" din Topraisar, condusă de tovarăşul Gheorghe Gheorghe, care la prăşitul florii soarelui a depăşit zilnic normele cu 20 la sută. De asemenea şi echipele conduse de utemistele Rezmie Gani, Nusia Zeidula şi Lenuţa Petre, care au prăşit cu 10-15 la sută mai multă floarea soarelui în fiecare zi peste plan, sînt printre fruntaşii în lucrările de întreţinere a culturilor din gospodărie.

Cele dintîi succese

Pe ogoarele regiunii Cluj lucrările de întreţinere a culturilor sînt în plină desfăşurare. Pînă în prezent, în regiune au fost prăşite 2.552 ha. însămînţate cu culturi prăşitoare şi s-a plivit o suprafaţă de 27.865 ha. Fruntaşe pe regiune sînt raioanele Aiud, Sărmaş şi Beclean unde s-au plivit semănăturile de pe 9.940 ha. In raionul Cluj prima praşilă s-a executat pe o suprafaţă de 1.087 ha., în raionul Turda pe 1.081 ha., iar în raionul Luduş pe 830 ha.

Colectiviştii din comuna Ceanu Mare au prăşit pînă acum 4 ha. din cele 6 ha. însămînţate cu floarea-soarelui şi alte 4 ha. cu sfeclă furajeră, iar cei din comuna Horoatu Crasnei, raionul Zalău, au prăşit 3 ha. cu mazăre, 6 ha. cu sfeclă furajeră şi 5 ha. cu chimion şi au început plivitul culturilor de cereale de toamnă. La gospodăria agricolă colectivă „Octombrie Roşu" din comuna Războieni, raionul Aiud, cultura de floarea-soarelui a fost prăşită pe o suprafaţă de 6 ha. Pentru buna executare a praşilei, colectiviştii au făcut cuplaje cu prăşitori.

Şi numeroşi ţărani muncitori cu gospodării individuale desfăşoară cu elan lucrările de întreţinere a culturilor. Ţăranii muncitori din comuna Cheţani, raionul Luduş, execută în prezent prăşitul sfeclei de zahăr, iar cei din comuna Uriu, raionul Beclean, au plivit 100 ha. culturi de toamnă, au prăşit 4 ha. cu cartofi şi au început prăşitul la floarea soarelui.

DE AICI izvorăşte lumina

Pe harta electrificării ţării străluceşte de cîtva timp încă un punct luminos. Datorită muncii însufleţite a muncitorilor de la întreprinderile: „Energoconstrucţii" şi „Electromontaj" a fost construită şi pusă în funcţiune nu de mult Termocentrala de la Sîngiorgiul de Pădure.

Fiind o unitate de mare capacitate, utilată cu echipament de înaltă tehnicitate sovietică, această termocentrală furnizează energie electrică întreprinderilor industriale şi permite extinderea reţelei electrice la sate.

Munca de conducere la această termocentrală nu este grea — cele mai dificile operaţii se îndeplinesc în mod automat, la simpla apăsare a unor butoane.

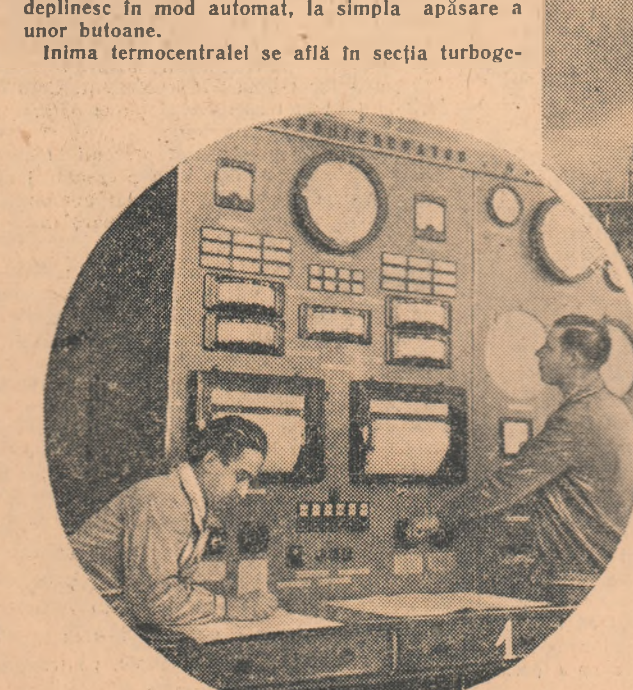
Inima termocentralei se află în secţia turbogeneratorilor. In fotografia nr. 1, mecanicii de turbină, Kagtar Grigore şi Iarca Marin, supraveghează printr-un mic tablou funcţionarea turbinei cu aburi. Cea mai neînsemnată scădere sau creştere a presiunii este observată aici şi pe cale automată totul se aduce la normal.

In complexul ei, termocentrala este mare şi se întinde pe foarte mulţi metri pătraţi (fotografia nr. 2). Priviţi cît de înaltă este. Are linii sobre şi totuşi este elegantă. Coşul de zeci de metri ce se ridică spre bolta cerului nu scoate fum ci doar un abur abia vizibil. Pare fără viaţă termocentrala, doar zumzetul uşor şi egal trădează existenţa unei forţe uriaşe.

Dacă inima termocentralei se află în secţia turbogeneratoarelor creerul acestei uriaşe uzine se află în sala de comandă (fotografia nr. 3) De aici din această sală, izolată de zumzetul agregatelor, spaţioasă şi plină de lumină, ingineri şi tehnicieni supraveghează funcţionarea întregii instalaţii şi dirijează răspîndirea curentului electric. Cu ajutorul sutelor de aparate, a zecilor de ochi electrici verzi şi roşii, sînt dirijate în diverse locuri cantităţi mai mari sau mai mici de energie electrică — după cum este nevoie. Aci este o muncă frumoasă, de mare răspundere — dar care cere o continuă încordare a atenţiei. Tot de aici se supraveghează mersul instalaţiilor auxiliare ce asigură buna funcţionare a termocentralei. O astfel de instalaţie auxiliară este staţia de epurare chimică a apei. Inainte de a intra în cazan pentru a se transforma într-o forţă de o sută şi ceva de atmosfere, apa este „epurată" de impurităţi, printr-o instalaţie specială. In fotografia nr. 4, tînăra laborantă Vulea Anica supraveghează pompele staţiei.

Şi în sfîrşit, un organ foarte preţios în complexul termocentralei, este secţia cazanelor. De la cazane, aburii pornesc spre turbine punîndu-le în mişcare. Dacă priveşti un timp mai îndelungat un cazan în toată înălţimea lui, poţi foarte uşor căpăta ameţeli. Este atît de înalt încît împrejurul lui sînt mai multe platforme cărora muncitorii le spun etaje.

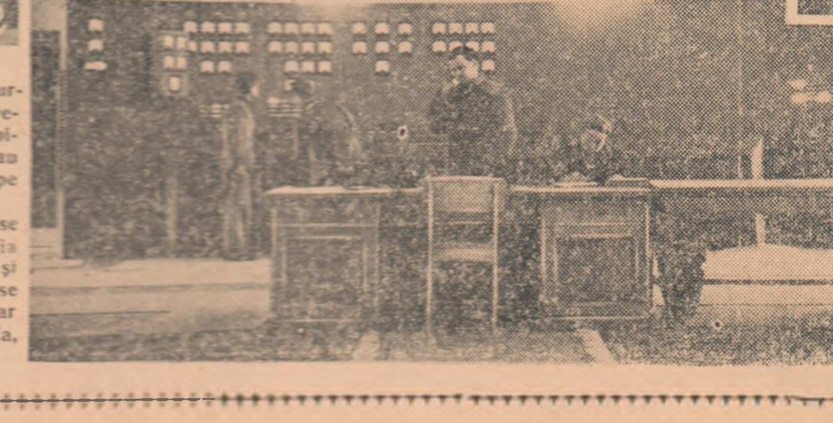
Cazanul ca de altfel toate instalaţiile principale, este supravegheat de la tabloul de comandă. In faţa unor aparate (fotografia nr. 5) se desfăşoară conducerea uriaşului mecanism. Cu ajutorul manetelor şi al aparatelor, şeful de tură Mândoiu Ion şi tînărul maistru Bogdănescu Ion, dirijează funcţionarea cazanului nr. 1.

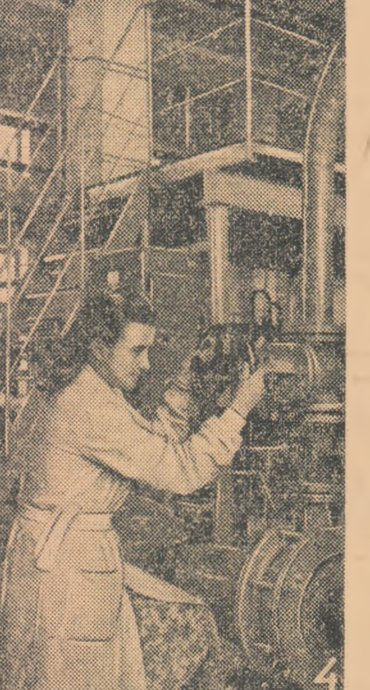
1

2

3

4

5

...Pe harta electrificării ţării încă un punct luminos străluceşte de cîtva timp. Şi străluceşte viu, puternic, căci cei care i-au dat viaţă şi-i întreţin strălucirea, sînt oameni de nădejde.

(Foto: AGERPRES)

Despre ce trebuia să se mai vorbească într-o conferință raională

Nu de mult a avut loc conferința de alegeri a comitetului raional U.T.M. Moinești. Este cunoscut faptul că în raionul Moinești se află un centru petrolifer care a luat o mare dezvoltare în anii regimului nostru, precum și un important bazin carbonifer.

Datorită acestui fapt, raionul Moinești are un specific industrial și este și firesc ca o mare parte a atenției comitetului raional U.T.M. să fie îndreptată în această direcție. Era și de așteptat ca darea de seamă și discuțiile purtate la conferința raională, să acorde o mare importanță activității dusă de comitetul raional U.T.M. în rîndurile tinerilor petroliști și mineri.

Despre munca tinerilor din acest sector, despre realizările și lipsurile lor, s-a vorbit însă foarte puțin în conferința de alegeri.

Darea de seamă, nu a scos în evidență felul cum organizațiile de bază U.T.M. antrenează tineretul în lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, nu a arătat contribuția dată de către comitetul raional U.T.M. în această direcție și, din cauza spiritului autocritic scăzut în care a fost întocmită, nu a arătat nici cît de cît lipsurile îngrijorătoare manifestate de către comitetul raional U.T.M. în munca cu tineretul în producție. Se poate spune că darea de seamă nu a răspuns nici pe departe rolului său, avînd din acest punct de vedere caracterul unei note informative. Discuțiile purtate de delegații la conferința raională — din cauza felului cum a fost întocmită darea de seamă — au fost generale, fără a scoate cu tărie în evidență problemele legate de munca tineretului, de frămîntările sale.

Datorită faptului că darea de seamă a fost întocmită superficial, iar discuțiile s-au purtat într-un spirit critic și autocritic scăzut, conferința raională n-a constituit un serios prilej de adîncă analiză a lipsurilor organizației raionale U.T.M. în ceea ce privește antrenarea tineretului în producție, mobilizarea lui în lupta pentru a da patriei cît mai mult țiței și cărbune.

Conferința raională n-a putut dezbate pe larg munca comitetului raional U.T.M. în sectorul carbonifer și petrolifer și datorită faptului că printre delegații la conferință au fost puțini delegați sondori și mineri, puțini delegați care cunosc munca tinerilor petroliști și mineri, care cunosc frămîntările lor și felul cum au fost sprijiniți.

Faptul că darea de seamă a comitetului raional n-a arătat contribuția tineretului în lupta pentru îndeplinirea planului, felul cum se răspîndește experiența înaintată de muncă, lupta tineretului pentru economii și felul cum este înțeleasă și respectată de către tineri disciplina socialistă a muncii, nu este întîmplător.

Munca comitetului raional cu tinerii petroliști și mineri este cu totul nesatisfăcătoare.

Darea de seamă a dat foarte puține exemple de tineri fruntași în muncă și chiar acestea au fost în mare parte de la atelierele centrale, adică, din unitățile unde se poate merge mai ușor, unde tinerii și datele de care are nevoie comitetul raional, se pot găsi mai repede. Despre fruntașii în muncă, despre rezultatele frumoase în muncă ale tinerilor, cei care aduc un aport însemnat luptei pentru întărirea patriei noastre, cît și despre lipsurile și greutățile care mai dăinue în rîndurile tineretului din schele și mine, darea de seamă n-a vorbit nimic. Nu pentru că acestea n-ar exista, ci pentru că comitetul raional nici nu le cunoaște și nici nu s-a ocupat îndeaproape de ele. In schelele de pe Valea Tazlăului, în minele din bazinul carbonifer Comănești sînt tineri care prin munca și rezultatele lor, constituie mîndria întregului tineret din raionul Moinești, sînt stimați și apreciați de către tovarășii lor de muncă. De numele tînărului brigadier Herțan Teodor și de tovarășii lui de muncă dintre care cei mai mulți nu-l întrec în vîrstă, au auzit nu numai tinerii, ci întregul colectiv al oficiului de turbobur. Brigada lui este prima care a cucerit titlul de brigadă fruntașă în întrecerea socialistă. Nu mai puțin cunoscuți sînt și tinerii brigadieri Ilaș Petre, Anghel Constantin și tinerii maiștri sondori China Constantin și Stanciu Nicolae, care obțin succese de seamă în bătălia pentru a da cît mai multe sonde producției. Și în alte sectoare de muncă sînt numeroși tineri care se află în fruntea bătăliei pentru a extrage cît mai mult țiței. Tînărul șef de sector Badea Constantin, brigadierul utemist Zaharechescu Dumitru, sondorițele Drăgan Maria și Vrînceanu Profira, sînt numai cîteva exemple de fruntași în muncă din marele număr de tineri care zilnic contribuie la îndeplinirea planului pe oficiu. Tinerii mineri Agafiței Nicolae, Mutu Gheorghe, Chiriluș Gheorghe, Ulbert Alexandru, Bobeică Ion și alții, au devenit cunoscuți de către minerii din bazinul Comănești pentru meritele lor deosebite în munca de extragere a cărbunelui. Și numărul exemplelor bune de tineri ar putea continua, faptul acesta dovedind cu prisosință avîntul lor în muncă, înțelegerea deplină a sarcinilor ce le stau în față de a spori producția de petrol și cărbune.

Succesele însă, sînt puține față de posibilitățile ce există în schelele și minele raionului Moinești.

Dar, după cum se știe însă, succesele nu cad din senin — ci trebuiesc organizate, trebuie antrenat tineretul în lupta pentru plan. Fără o muncă politică a organizațiilor U.T.M. conduse de organizațiile de partid, își fac loc lipsurile printre tineri, indisciplina în muncă, lipsa de grijă față de utilaje, rămînerea în urmă față de plan, lipsă de respect față de tehnicieni, față de muncitorii vîrstnici etc. Așa se petrec lucrurile și în schelele și minele din raionul Moinești. Existența lipsurilor este determinată de inactivitatea vechilor comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. și, după alegeri, de amorțeala, de moleșeala de care au fost cuprinse noile comitete alese. Slăbiciunile din munca organizațiilor de bază U.T.M. își au ca obîrșie, lipsa de îndrumare competentă și de control din partea comitetului raional U.T.M. sau mai precis, nepreocuparea acestui organ față de activitatea în producție a tinerilor petroliști și mineri. Problemele sporirii producției de petrol și cărbune, adică a acelei producții care asigură combustibilul necesar industriei noastre socialiste, este necesar să se bucure de atenția cuvenită. A extrage mai mult petrol și cărbune, înseamnă că mai multe mașini vor merge și mai multe trenuri vor avea combustibil, că mai multe întreprinderi vor avea posibilități să funcționeze din plin, deci să contribuie la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Era de datoria comitetului raional U.T.M. să îndrume organizațiile de bază U.T.M. în ceea ce privește educarea tineretului în spiritul îndeplinirii și depășirii sarcinilor de plan, al descoperirii și folosirii rezervelor interne, al sporirii productivității muncii și realizării de cît mai multe economii.

Comitetul raional U.T.M. a uitat însă, că munca organizațiilor de bază U.T.M. și a comitetului raional va fi apreciată în primul rînd, după felul în care a reușit să mobilizeze tineretul din mine și schele la îndeplinirea sarcinilor de plan. Membrii comitetului raional U.T.M. și îndeosebi membrii biroului, au uitat de sarcinile ce au fost trasate organizațiilor U.T.M. de a se ocupa de antrenarea unui număr cît mai mare de tineri în întreceri, de organizarea tineretului în formele specifice lui de muncă, în brigăzi, schimburi și echipe de tineret, în posturi de control etc. Numai așa se poate explica faptul că pe întregul raion numărul tinerilor antrenați în întreceri este mic față de posibilitățile existente. De vreme ce nu au fost îndrumați, controlați și trași la răspundere, secretarii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. și ai comitetelor locale, nu au depus o muncă susținută pentru antrenarea în întreceri a cît mai mulți tineri, pentru mobilizarea lor în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, pentru ridicarea calificării lor în producție. Membrii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. aveau datoria ca împreună cu comitetele de întreprindere să se ocupe de antrenarea tineretului în întrecere, să urmărească îndeaproape felul cum ei muncesc, să cunoască realizările mai de seamă, să popularizeze și să extindă experiența înaintată de muncă, în rîndurile tineretului. La oficiul de turbobur și la oficiul de foraj, de pildă, sînt numeroși tineri destoinici, capabili să conducă munca unor brigăzi de tineret. Dar, în niciunul din aceste oficii, nu există măcar o brigadă de tineret care să desfășoare o activitate rodnică și să constituie un exemplu demn de urmat și pentru alți tineri, dornici să muncească și ei organizat. Fără îndoială, că aici rolul birourilor organizațiilor de secție U.T.M., este de mare importanță. Dorinței tinerilor de a se organiza în brigăzi, de a lupta organizat pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, de a aplica pe scară cît mai largă metodele sovietice, membrii birourilor U.T.M. au datoria să-i răspundă printr-un sprijin efectiv, prin mai multă preocupare față de munca lor. Nu numai organizația de secție U.T.M. din oficiul turbobur, dar și comitetul organizației de bază și cel raional, s-ar bucura și s-ar mîndri dacă în schele ar exista zeci de tineri fruntași în muncă, brigăzi de tineret, care — îndrumate și sprijinite — ar obține succese zi de zi în muncă. Dar tov. Nițulescu, secretarul biroului organizației de secție U. T. M. din acest oficiu, n-a făcut nimic pentru aste și ceea ce este mai grav, nu se preocupă nici acum de munca tinerilor din cadrul oficiului, nu-i cunoaște pe tinerii care obțin succese mai de seamă în forarea sondelor.

Multă vreme la oficiul de producție a existat o rezervă față de aplicarea metodei lui Dumitru Arjan. Una din brigăzile de intervenție a încercat însă și încercarea aceasta a reușit. Ca urmare a acestui fapt, majoritatea brigăzilor de intervenție au trecut să aplice metoda lui Arjan. Oare organizația U.T.M. n-ar fi avut nimic de făcut în această direcție? Metoda forajului rapid la regimul de foraj cu turbină aduce rezultate peste orice așteptări. Biroul organizației de secție U.T.M. din cadrul oficiului, comitetul organizației de bază U.T.M și cel raional U.T.M. ar fi putut populariza în rîndurile tinerilor această metodă pentru a fi cunoscută, pentru a fi extinsă. Ele însă n-au făcut nimic.

Comitetul raional U.T.M. a raportat deseori comitetului regional U.T.M. Bacău, despre un mare număr de brigăzi existente în minele de cărbuni. In realitate însă, cele două brigăzi de la mina Rafira și cele trei de la mina Asău, n-au existat deoarece acestea au fost constituite formal, fără spirit de răspundere și apoi au fost lipsite de îndrumare, de ajutor practic. Comitetul raional U.T.M. Moinești a nesocotit rolul ce-l are împărtășirea experienței înaintate, aplicarea și extinderea metodelor noi de muncă în ridicarea productivității muncii și scăderea prețului de cost, care să permită creșterea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Deși în numeroase mine de cărbuni sînt posibilități, organizațiile de bază U.T.M. din aceste locuri și comitetul local nu au dovedit preocupare pentru popularizarea și aplicarea metodelor înaintate de muncă și îndeosebi a graficului ciclic, care ar contribui într-o măsură importantă la ridicarea productivității muncii în bazinul carbonifer Comănești. Comitetul raional U.T.M. știe că brigada utemistului Agafiței Nicolae aplică metoda Lidiei Corabelnicova. Acesta este un fapt foarte important. Economiile de material lemnos și explozibil, mărunte în aparență, contribuie cu succes la reducerea prețului de cost al cărbunelui. Dar experiența acestei brigăzi, n-a fost extinsă, n-a fost adusă la cunoștință și altor brigăzi de tineret.

O slabă preocupare a avut comitetul raional U.T.M. și față de disciplina tineretului în producție. Sînt tineri care după ce iau salariul, lipsesc cîte 2—3 zile, alții care chiulesc, umblă de colo pînă colo părăsind instalațiile ce le sînt încredințate. Exemplul cel mai elocvent îl constituie cele două absolvente ale unei școli medii tehnice de petrol, Dumitrescu Matilda și Georgescu Maria care chiulesc, pleacă de la instalațiile lor, se poartă necuviincios cu tovarășele lor de muncă etc. Tinerii Pavel Gheorghe și Bozdoagă Constantin din cadrul oficiului de producție, au o atitudine lipsită de respect față de tovarășii lor de muncă, față de maiștri, sînt în permanență gata de scandal și dovedesc unele apucături nedemne de un tînăr înaintat. Cu acești tineri nu a stat însă nimeni de vorbă în mod temeinic și tovărășește. Biroul organizației de secție U.T.M. nu s-a gîndit să-i critice pe acești tineri cît și pe alții care au asemenea atitudini, să-i ajute să se îndrepte.

Comitetul raional U.T.M. Moinești a nesocotit în mod condamnabil importanța muncii politice cu tinerii de la om la om, educarea tineretului prin muncă, factor de seamă în făurirea unui tineret disciplinat cu o morală comunistă.

Lipsuri în activitatea tinerilor mai sînt încă numeroase. Ele arată că organizațiile de bază U.T.M. cu unele mici excepții, n-au muncit temeinic cu tinerii sau au muncit sporadic, în campanii. De inactivitatea comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. se face vinovat comitetul raional U.T.M.

O dovadă că comitetul raional U.T.M. nu prea s-a ocupat de activitatea în producție a tinerilor din sectorul de petrol și cărbune este și faptul că în nici o ședință de birou și în nici o plenară a comitetului raional nu s-a discutat temeinic vreuna din problemele activității tineretului în producție. Fostul șef al secției organizațiilor utemiste Lovin Mircea și fostul secretar II Dumitriu Stelian, au muncit fără spirit de răspundere în sectoarele de activitate ce le-au fost repartizate, n-au controlat munca organizațiilor de bază și au informat greșit biroul comitetului raional asupra muncii tineretului în schele și mine. Tovarășul Papară Constantin, secretar al comitetului raional, a dovedit o inadmisibilă comoditate și lipsă de răspundere în muncă. Acestor „calități" care nu fac cinste unor conducători, li se datoresc situațiile neiirești existente în munca tinerilor și în activitatea organizațiilor de bază U.T.M. din sectorul petrolifer și carbonifer. In același timp tovarășul secretar n-a folosit ajutorul primit din partea comitetului raional de partid și chiar din partea comitetului regional U.T.M. La rîndul său, comitetul regional U.T.M. Bacău se face vinovat și el de existența acestor grave lipsuri în activitatea comitetului raional U.T.M. Moinești. Tovarășul secretar Albu Constantin care a răspuns de conferința raională, a avut prilejul să cunoască foarte puțin munca tineretului din schele și mine, să cunoască puțin activitatea comitetului raional U.T.M. Aceasta se datorește și faptului că aici merg mai puțini activiști ai comitetului regional U.T.M. decît în celelalte raioane. Oare cum poate să nesocotească biroul comitetului regional U.T.M. Bacău importanța muncii în raionul Moinești? Biroul regional a cunoscut în parte unele grave lipsuri în cadrul comitetului raional, însă n-a luat măsuri energice de curmare a lor.

Noul comitet raional ales are mult de muncă. Lipsurile semnalate în conferința raională, și mai ales cele nesemnalate acolo, dar existente în realitate, trebuiesc curmate din rădăcină.

Noul comitet raional U.T.M., cu sprijinul comitetului regional U.T.M., are datoria să lupte împotriva lipsurilor manifestate de către vechiul comitet raional, să lupte din toate puterile sale, să îndrume temeinic comitetele organizațiilor de bază U.T.M. pentru antrenarea tineretului în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

El nu trebuie să uite nici o clipă că organizația U.T.M. este ajutor al partidului în opera de construire a socialismului. Acest lucru se realizează în fiecare zi prin antrenarea și mai activă în producție a tineretului sub conducerea organizațiilor de partid, prin organizarea temeinică a muncii sale, prin stimularea inițiativelor sale creatoare.

Comitetul raional U.T.M. Moinești, trebuie să țină seama în munca sa de faptul că numai în focul muncii concrete de construire a socialismului, organizația U.T.M. va putea să îndeplinească principala sa sarcină, de a face educație comunistă tineretului.

ION ȘINCA

Sarcini deosebit de însemnate pun partidul și guvernul în fața crescătorilor de animale. Muncitorii de la secția zootehnică a gospodăriei agricole de stat din comuna Afumați, raionul Băilești, se străduiesc să obțină realizări cît mai frumoase, îngrijind animalele după înaintatele metode sovietice și respectînd întocmai regulile zootehnice.

In fotografie un aspect din munca harnicilor crescători de animale: adăpatul vitelor.

Tinerii zootehnicieni

Brigadierul zootehnic Todor Gheorghe de la gospodăria agricolă de stat Stupini, raionul Stalin mi-a vorbit într-o zi despre mai mulți tineri îngrijitori de vite din gospodărie.

Intotdeauna cînd îi cere cineva numele îngrijitorilor de vite fruntași Ghiuri-baci (așa îi spun tinerii brigadierului) nu uită să vorbească mai întîi despre tînăra Mardara Tudora. Ghiuri-baci mi-a vorbit cu multă căldură despre ea.

— Nu e prea vorbăreață din fire și cînd o vezi întîia oară nu-ți vine să crezi că e o ființă deosebită. Și totuși Tudora prin felul cum muncește, prin grija ei față de animalele pe care le îngrijește e o fată minunată. Dar cred că e mai bine s-o laud nu prin cuvinte ci prin cifre, deoarece ele spun multe. Pe luna martie, de pildă, ea a obținut dela vacile pe care le îngrijește 711 litri lapte peste plan. Lucrul acesta nu e întîmplător. De cînd a venit în sectorul nostru (înainte lucra la grădină), Tudora și-a dat tot interesul pentru hrănirea și îngrijirea bună a animalelor ce i-au fost date în primire. Sînt vaci de la care obține pînă la 23 litri de lapte zilnic, producție pe care alții înaintea ei n-au obținut-o de la aceste vaci. Din prima zi cînd a venit la noi, Tudora mă întreba cîte ceva ori de cîte ori mă întîlnea: de unde să înceapă țesălatul vacilor, cum se cunoaște o vacă înainte de a făta, de ce e mai bine să se hrănească vițeii din găleată, după metoda sovietică, și alte lucruri. A cerut sfaturi și îngrijitorilor mai vechi. Vroia să cunoască cum lucrează fiecare, ce rezultate obțin cei care muncesc bine și respectă programul indicat pentru hrănirea și îngrijirea vacilor și ce rezultate obțin alții care nu fac întocmai acest lucru.

Deci nu sînt o taină pentru nimeni succesele Tudorei. Ea a știut să învețe tot ce e bun de la ceilalți muncitori și a lucrat cu dragoste.

Pentru realizările ei frumoase în muncă Tudora a fost răsplătită din plin.

Anul trecut, cînd i-am spus că a fost propusă să plece în concediu de odihnă la Sinaia, nu-i venea să creadă.

Plină de îngrijorare ea m-a întrebat cine va răspunde în acest timp de vacile pe care le avea în primire. Asta s-a aranjat, i-am răspuns. Să n-ai nicio grijă. Inainte de a pleca, Tudora a stat mult de vorbă cu înlocuitorul ei.

— Să ai grijă de ele, să nu scadă producția de lapte cu nici un gram — i-a spus ea la plecare.

Cînd s-a reîntors ne-a povestit plină de însuflețire despre noii prieteni, cunoscuți la odihnă, cum aceștia au felicitat-o auzind că e îngrijitoare fruntașă.

Și Tudora a început să muncească cu mai multă dragoste.

O să-ți povestesc o întîmplare pentru ca să-ți dai și mai bine seama de grija ei pilduitoare față de animale.

In această iarnă, într-una din nopți, viscolise mult. Pe silozurile în care se găseau siloziile și porumbul furajer se așezaseră troiene mari de zăpadă. Stratul de pămînt cu care erau acoperite silozurile era înghețat. Dimineața continua să viscolească. Rămăsesem fără nutreț murat pentru animale.

I-am strîns pe toți îngrijitorii și le-am spus ce trebuie făcut: să scoată nutrețurile de sub zăpadă. Treaba asta nu era de loc ușoară. Un timp am tăcut cu toții. Mardara Tudora și-a privit animalele îngrijorată. S-a întors apoi spre ceilalți îngrijitori și le-a spus:

— Animalele nu pot sta nehrănite. Trebuie să mergem cu coșurile să cărăm nutreț. Eu n-am să las vacile de care răspund să sufere de foame. Și cred că nici unul dintre voi n-o să facă aceasta.

Cuvintele hotărîtoare ale Tudorei le-a dat curaj tuturor. Ea a fost prima care a început munca. Gerul era aspru. Viscolul le biciuia fața, dar nimeni nu a dat înapoi. Unul după altul coșurile încărcate erau aduse la grajd.

Brigadierul s-a oprit o clipă din vorbă parcă să se odihnească. A continuat apoi mai însuflețit.

Cu asemenea fată ne mîndrim. Pentru gospodărie e aur. Cînd e printre noi parcă ne umple sufletele cu soare.

Multe s-ar putea spune despre îngrijitoarea noastră fruntașă. Asemenea ei mai avem și alți tineri. Gaspar Zoltan de pildă s-a reîntors tot la noi din armată. E un tînăr plin de inițiativă. Numai după cîteva zile de lucru a obținut de la vacile ce i-au fost date în primire mai mult lapte ca vechea mulgătoare. Vaca cu nr. 196 și-a sporit producția de lapte în cîteva zile cu aproape jumătate. Asemenea rezultate Gaspar Zoltan a obținut în scurt timp și de la alte vaci.

Nu de mult timp am fost învoit acasă pentru 3 zile. L-am lăsat în locul meu pe tînărul Zoltan.

— Mergi fără grijă. Treaba va merge bine, Ghiuri-baci cît ai să lipsești — m-a asigurat el la plecare. Și într-adevăr, în zilele cît am lipsit eu, producția de lapte de la toate vacile a crescut în medie cu 40 litri zilnic. Asta nu putea desigur decît să mă bucure. Gaspar Zoltan e un viitor brigadier zootehnic de nădejde.

Ca și el, și-a însușit multe cunoștințe practice la noi și tînărul Szasz Francisc care a absolvit școala profesională. De la una din vacile pe care el le-a îngrijit a obținut 5.000 litri de lapte anual. Acum este brigadier la altă secție a gospodăriei.

Băieții mei mi-au arătat că sînt plini de tinerețe la lucru. Cu ei mă mîndresc întotdeauna. Pe trimestrul I noi am depășit planul cu peste 7.250 litri de lapte. De asemenea, pe luna aprilie am dat peste plan aproape 5.000 litri lapte.

...Multe mi-a povestit Ghiuri-baci. Privirea lui strălucitoare era plină de o mîndrie îndreptățită.

POPA GAVRIL
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Stalin

O școală lăsată în paragină

Școala elementară a satului Chița din comuna Gorneni, raionul Mihăilești este situată chiar în capătul satului. Este o clădire spațioasă și durabilă, în care învață carte copiii țăranilor muncitori din sat.

Păcat însă că școala a încăput pe mîna directorului Traian Teodorescu care nu se îngrijește de loc de ea.

După aspectul său exterior școala elementară din satul Chița dă impresia unei clădiri părăsite. Broaștele de la uși sînt stricate și ușile încuiate cu lacăte, ferestrele nu sînt spălate poate de ani de zile iar din șosea, printre giurgiuvelele ferestrei unei săli se văd teancuri înghesuite de hîrtii de toate felurile.

Școala nu este împrejmuită cu gard, iar rondurile în fața școlii sînt neamenajate.

Toate acestea n-au frămîntat însă pe directorul școlii. Probabil că tovarășul Teodorescu așteaptă pe altcineva să-i mobilizeze elevii pentru a participa la amenajarea școlii. Dar pînă acum nimeni n-a fost în stare să ghicească tîlcul așteptării directorului Teodorescu. Nici chiar secția de școli medii și pionieri a comitetului raional UTM. Mihăilești care nu s-a învrednicit pînă acum să creeze o unitate de pionieri în această școală. Poate că dacă această problemă ar fi fost rezolvată, școala nu se găsea în situația actuală, pionierii ar fi avut grijă să facă puțină ordine, să curețe curtea și să amenajeze rondurile cu flori și tot ar fi schimbat înfățișarea școlii.

Dacă toate aceste neajunsuri, — faptul că școala este lăsată în paragină, — au fost trecute cu vederea și nu s-a luat nici o măsură, este vinovat în mare parte și sfatul popular al comunei Gorneni. Tovarășa secretară a sfatului, Veronica Moise, se supără dacă-i vorbești despre starea în care se află școala în loc să ia măsuri. Dacă-i spui că școala nu e împrejmuită, ea îndată-ți răspunde că școala n-a avut gard de cînd există. Aceasta însă nu justifică de loc nepăsarea sfatului popular.

Dintre cele două săli de clasă numai una este folosită de elevi, cealaltă nu e folosită pentru că „nu sînt atîția elevi" spune tovarășa Veronica Moise. Bine curățată și amenajată însă, sala poate fi transformată într-un muzeu, într-o expoziție menită să întregească și mai mult cunoștințele elevilor. Pot fi amenajate în această sală insectare, ierbare, colțuri vii și alte lucruri din care elevii pot învăța.

Actualmente această școală constituie o mare rușine nu numai pentru sfatul popular al comunei Gorneni dar și pentru secția învățămînt a sfatului popular raional Mihăilești, rușine care trebuie grabnic ștearsă.

ION BURCUȘ
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea București

La „Mecano-precizie"

A luat denumirea de cooperativa meșteșugărească „Mecano-precizie". De fel nu-ți poți închipui ce obiecte de precizie se lucrează aici, pînă nu intri să vezi. Inăuntru, cîțiva tineri bat la niște mașini de scris. Incerci parcă o nedumerire. Dactilografie să fie? Aceiași tineri demontează apoi aceleași mașini, de nu le mai cunoști.

Multe mașini de scris, de contabilitate, de calculat, manuale și electrice, gestedner de multiplicat au fost aduse pentru reparat la „Mecano-precizie". Multe dintre ele au fost de mult scoase din uz. Aici însă, după ce zeci de ani au stat aruncate în magazii, au început din nou să funcționeze.

Cu puțină vreme în urmă au sosit pentru reparat două mașini de scris și una de multiplicat. Ele au fost încredințate tinerilor mecanici de precizie Macica Mihai și Truță Petre. Clientul le-a spus povestea acestor mașini. Cum că au mai fost pe la cîteva ateliere, dar că n-a fost cu putință să se repare. Aici însă povestea lor a fost încheiată.

N-a intrat pînă acum nici o mașină la Mecano-precizie unitatea 6 care să nu fie înapoiată clientului în stare de funcționare. La locul de muncă, muncitorii tineri și vîrstnici folosesc cu succes metoda sovietică Voroșin. Ei au reușit numai pe luna aprilie să repare peste 100 de mașini de scris, de contabilitate, de calculat și de multiplicat, multe dintre ele fiind înainte scoase din uz.

Insemnări de la campionatele de tenis de masă

Ca membru al lotului reprezentativ al R.P.R. am așteptat și eu cu multă nerăbdare campionatele mondiale de tenis de masă de la Londra. Pentru acest eveniment întregul nostru lot s-a pregătit în mod temeinic.

La Londra am sosit seara. Panorama orașului văzută din avion este un spectacol deosebit, deoarece luminile orașului par de sus ca și milioane de stele, aprinse de o mînă nevăzută. La aeroport am fost așteptați de președintele Federației Internaționale de tenis de masă și de alți membri ai Federației. Acest fapt îl consider ca o mare cinste deoarece în țările occidentale așteptarea sportivilor nu constituie un obicei. Dacă totuși cu noi s-a făcut această excepție, ea se datorește bunului renume pe care-l avem, felului în care au fost primiți sportivii străini la noi în țară, anul trecut, cu ocazia campionatelor mondiale de la București.

A doua zi de la sosire ne-am plimbat prin oraș și am vizitat diferite clădiri renumite ca parlamentul, catedrala Westminster, și palatul Buckingham. Toate aceste edificii sînt foarte vechi și tocmai din această cauză interesante. Am intrat la colegiul Westminster despre care credeam că este o școală mare înzestrată cu tot confortul. Mare mi-a fost surpriza cînd am văzut niște încăperi înguste, întunecate, cu bănci incomode în care lumina electrică nu fusese introdusă. Dealtfel același aspect m-a izbit mai tîrziu și la vizitarea faimosului colegiu Eton. De la colegiul Westminster am trecut să vizităm străzile principale ale Londrei, ca Trafalgar-Square, Piccadily, Regent-street străzi foarte înguste și cu o circulație foarte animată. Fără discuție că această parte a Londrei este frumoasă, cu magazine mari, hoteluri de lux, baruri etc. Doream însă să văd și cartierele periferice, așa numitul East-end. Constrastul dintre East-end, cartierul săracilor și West-end, cartierul bogaților este pe de-a dreptul izbitor. După casele îngrijite și magazinele somptuoase din West mi-a fost dat să văd niște colibe compuse dintr-o singură cameră în care, în majoritatea lor, locuiesc cîte șase-șapte persoane, într-o mizerie de nedescris. Am văzut foarte mulți copii murdari, cu haine rupte jucîndu-se pe stradă. Am rămas foarte mirat de acest lucru, căci am văzut o mulțime de parcuri goale cu cel mult una, două persoane în ele. Mi s-a explicat că majoritatea parcurilor Londrei sînt închise cu lacăt, și numai cei ce plătesc o chirie, care dealtfel este prea ridicată, primesc cheia cu care se poate intra în parc. Aceasta este explicația faptului pentru care copiii se joacă pe stradă în murdărie și praf. Adesea, în aceste parcuri, se poate vedea cîte o cucoană singură plimbîndu-și cățelușul favorit.

Din păcate n-am putut continua un timp mai îndelungat vizitarea orașului căci a doua zi urmau să înceapă campionatele pe care le consider că au fost cele mai grele care au existat vreodată în istoria tenisului de masă. Intr-adevăr dacă pînă în acest an, numărul țărilor participante la campionatele mondiale a oscilat între 15—20, de data aceasta au participat 38 de țări. Pe lîngă aceasta, prezența jucătorilor japonezi puțin cunoscuți a dat acestor campionate o amploare și mai deosebită.

In vederea acestor întîlniri noi ne-am planificat antrenamentele în așa fel ca forma noastră sportivă să atingă punctul maxim tocmai în perioada în care se desfășurau campionatele. Munca noastră de luni de zile a fost încununată de succes. Consider că nu este pentru nimeni necunoscut faptul că maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu a cîștigat pentru a cincea oară consecutiv campionatul mondial la simplu femei la tenis de masă.

In general toți jucătorii romîni s-au comportat la un nivel tehnic ridicat și au reușit să obțină performanțe însemnate. Analizînd însă felul în care au decurs campionatele ne putem da seama că rezultatele noastre puteau fi și mai valoroase dacă nu aveam de înfruntat o serie de greutăți provenite chiar din partea organizatorilor acestei întîlniri. In primul rînd temperatura sălii a fost de 6°C, deoarece sub podea era ghiață artificială pe care în fiecare joi și sîmbătă seara erau organizate întîlniri de hochei iar sala era complet neîncălzită. Pentru a putea termina la timp întîlnirile de tenis de masă programate, joia și sîmbăta, pentru a face pregătirile pentru întîlnirile de hochei, organizatorii au aglomerat foarte mult programul pe celelalte zile. Numai așa se explică, de ce în cadrul probei pe echipe care a durat 4 zile și în care am avut de jucat împotriva participanților din 8 țări, am jucat primele două zile cîte 3 meciuri, iar în următoarele 2 zile cîte un meci pe zi.

Un alt inconvenient prezenta și faptul că sala era foarte departe de locul unde am fost cazați, astfel făceam cîte o jumătate de oră cu mașina pînă acolo. Făcînd de patru ori zilnic acest drum este și normal că acest lucru a fost foarte obositor și deci consider că a avut o influență negativă asupra performanței noastre.

Așa se explică faptul de ce Angelica Rozeanu pînă în finalele campionatului, a jucat sub valoarea ei obișnuită, iar la finală cînd a avut un singur meci de jucat, a putut demonstra un joc de mare clasă, demn de o mare campioană. Meciul ei cu japoneza Tanaka a fost cel mai spectaculos joc al întregului campionat mondial.

A doua noastră jucătoare Ella Zeller a jucat destul de bine din punct de vedere tehnic. Insă, din cauza totalei inconsecvențe în tactică și din cauza emotivității ei exagerate pierde multe meciuri, pe care normal ar trebui să le cîștige.

A treia noastră jucătoare maestra sportului Sari Szas a întrerupt mult timp antrenamentele și nu a fost suficient de pregătită. Totuși victoria ei asupra talentatei jucătoare egiptene Abu Heif arată că dacă se va antrena și mai serios va putea obține în viitorul apropiat din nou rezultate valoroase.

Dintre băieți, de data aceasta eu am fost în cea mai bună formă și am reușit să mă clasez printre primii 8 jucători din lume. Și colegii mei de echipă au jucat bine, în special Harastaszi, care deși la un moment dat a întrerupt antrenamentul din cauza unei fracturi, a reușit să obțină unele victorii remarcabile. Victoria sa asupra celui de-al doilea jucător maghiar Gyetosy este deosebit de valoroasă. Al treilea jucător, maestrul Matei Gantner a jucat bine dar inconstant. Cred că dacă ar juca mai curajos, ar putea obține rezultate cu mult mai bune.

Dintre ceilalți participanți prezenți la acest campionat cel mai bine s-au prezentat jucătorii japonezi. Datorită atacului permanent, jucătorii japonezi au reușit în mare măsură să-și impună stilul de joc.

Foști mari campioni ca Sido, Andreadis, sau Tereba n-au putut face față japonezilor tocmai pentru că au fost depășiți prin viteză și vigoare. Se poate spune că echipa noastră a fost pe lîngă echipa japonezilor cea mai tînără din acest campionat. Consider că nu greșesc cu nimic dacă afirm că la cea de a 21 ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă au învins acei care au prestat un joc variat și posesorii unui excelent joc de picioare.

Din recentele campionate mondiale de tenis de masă ce au avut loc anul acesta la Londra noi am tras învățăminte prețioase, învățăminte pe care le vom folosi în viitoarele noastre antrenamente, pentru ridicarea și mai departe a nivelului nostru tehnic, pentru gloria sportivă a patriei noastre.

TOMA REITER
maestru al sportului

NOTE BIBLIOGRAFICE

A. I. Cuprin — „Opere alese"

Cititorii noștri pot cunoaște cele mai de seamă lucrări ale lui A. I. Cuprin în volumul de opere alese apărut recent în Editura „Cartea Rusă". In volum sînt cuprinse un număr de douăsprezece nuvele, nuvela „Moloh" și cea mai bună scriere a lui Cuprin, „Duelul".

Cuprin oglindește cu fidelitatea proprie scriitorului realist moravurile și oamenii Rusiei țariste. Iată tabloul ofițerimii ruse, în ajunul revoluției din 1905, reacționară, desfrînată, îndobitocită, de o brutalitate sîngeroasă față de soldați („Duelul").

In „Moloh" aflăm cum uzina capitalistă macină la două zile odată viața unui muncitor. Datorită sălbaticei exploatări a patronilor, uzinele semănau cu înfricoșătorul zeu barbar Moloh, care cere jertfe omenești.

Cuprin a fost scîrbit de ipocrizia și josnicia mic-burgheză, despre care ne-a lăsat o imagine puternică în nuvela „Viață pașnică". El a cunoscut viața nenorocită a micilor funcționari aflați la discreția patronilor („Minciuna sfîntă") și de asemenea munca și frămîntările oamenilor alungați la marginea societății („La circ", „Cum am ajuns actor").

Cuprin a înțeles că artistul e dator să consemneze în opera sa adevărul vieții, că el nu are voie să sulemenească realitatea cu farduri, să o ascundă sub văluri trandafirii, ci e dator să o prezinte așa cum este. Disprețuind și urînd societatea burgheză, el a visat la vremile fericite cînd munca va fi o bucurie, cînd geniul omenesc va triumfa. („Toast").

Marele scriitor a fost însuflețit de o dragoste fierbinte pentru om. El a avut încrederea că oamenii vor distruge ticăloasa orînduire burgheză. Cum însă, pe ce căi anume, Cuprin nu a înțeles. El nu și-a dat seama de contradicția esențială a societății în care a trăit: contradicția dintre burghezie și proletariat și nici de menirea istorică a proletariatului de a desființa pentru totdeauna exploatarea omului de către om. De aceea Cuprin scria la începutul secolului nostru că oamenii vor dobîndi libertatea de abia peste o mie de ani, în timp ce muncitorii au cucerit-o peste numai cîțiva ani! Și de aceea, eroii săi pozitivi, oamenii curați, însuflețiți de sentimente nobile, ca tînărul ofițer Romașov din „Duelul", nu sînt figuri de luptători, ei mor înainte de a începe lupta cu „monstrul cel cu două capete" — țarismul.

Datorită poziției sale ideologice confuze, opera lui Cuprin nu a putut avea aceeași uriașă și răscolitoare înrîurire în popor pe care a avut-o opera marelui său contemporan, Maxim Gorki, întemeietorul realismului socialist.

Cuprin rămîne un reprezentant de seamă al realismului critic rus, iar opera sa un valoros document artistic asupra ultimelor decenii ale orînduirii burgheze în Rusia.

Cititorii răspund utemiștilor din comuna Peret

„Cum să facem viața de U. T. M. mai interesantă, mai plină de conținut?"

Să cunoaștem bine oamenii cu care muncim

Utemiștii din comuna Peret au ridicat o problemă interesantă: cum să facem mai atractivă, mai plină de conținut viața organizațiilor U.T.M.?

In această privință s-ar putea spune multe lucruri. Eu cred — și despre asta vreau să vorbesc — că viața de U.T.M. poate fi interesantă și bogată în conținut numai dacă fiecare utemist pune umărul și împinge înainte munca organizației. Deci, să nu domnească plictiseala, ci o activitate clocotitoare în organizație. Se pune însă întrebarea: cum să facem aceasta?

A fost o vreme cînd comitetul organizației noastre U.T.M. repartiza sarcinile la întîmplare. Treaba se făcea în felul următor: se întocmea o listă a tuturor sarcinilor, se lua tabelul utemiștilor și se spunea: „Ionescu va fi agitator", „Popescu va face gazeta de perete", „Georgescu va activa în echipa de dansuri naționale", ș.a.m.d. fără ca să-și pună cineva întrebarea dacă Ionescu are pregătirea necesară pentru a fi agitator, dacă Popescu știe să scrie și are gust decorativ sau dacă lui Georgescu îi place să danseze. Singura grijă a comitetului organizației noastre era să nu impovăreze vreun utemist cu prea multe sarcini, ceea ce la drept vorbind nu era un lucru prea greu, ținînd seama de numărul mare de utemiști din întreprinderea noastră. După această împărțire mecanică a sarcinilor, țineam o ședință cu utemiștii, le spuneam ce au de făcut, cum, și în cît timp... Și cu asta socoteam că ne-am făcut datoria și am creat toate condițiile pentru ca sarcinile să fie îndeplinite.

Dar ele nu se îndeplineau întotdeauna. Niciodată nu s-a întîmplat ca vreun utemist să spună categoric că nu vrea să facă ceea ce i se cerea. Dar unii, pur și simplu nu făceau nimic. De ce? — ne întrebam noi. Doar le-am arătat ce au de făcut!

Cu timpul ne-am dat seama că vina e a noastră, a comitetului. Noi lucram mai mult cu hîrtiile, nu cu oamenii!

Am început să ne interesăm mai îndeaproape de preferințele fiecărui utemist, de talentele sale, să vedem la ce se pricepe mai bine și — înainte de a împărți sarcini — am început să cîntărim care utemist ar fi cel mai nimerit să îndeplinească o sarcină sau alta. In colectivul gazetei de perete, de pildă, am numit tovarăși care scriu bine, care desenează frumos, care pot să înfățișeze în chip viu și interesant cele ce se petrec în organizație.

Firește, nu totdeauna găsești tineri potriviți pentru absolut toate sarcinile. Mai rămîn unele lucruri pe care comitetul organizației e nevoit să le încredințeze unor tineri care nu sînt suficient pregătiți pentru această sarcină sau cărora nu le place munca încredințată. In cazul acesta însă, vorbim mai înainte cu tinerii respectivi, le arătăm cît de important este pentru noi toți, pentru colectiv, pentru organizație ca sarcina să fie îndeplinită. Discutăm cu dînșii ce se poate întîmpla dacă o vom lăsa în părăsire, le arătăm că noi cunoaștem greutățile ce le vor întîmpina și că i-am ales pe dînșii tocmai ca o dovadă de prețuire, de încredere.

Reușita muncii noastre, a comitetului depinde de felul cum știm să ne apropiem de tineri, să-i cunoaștem bine, să vedem ce poate fiecare, ce nevoie are fiecare. La noi în fabrică, ne-a dat mult de furcă — într-o vreme — colectivul de țesătoare de la secția a V-a B. Unele fete, ca de pildă Ana Isarie, își îndeplineau planul de producție, dar altele, ca Maria Paznicu, Maria Boldea, Ana Todireanu, rămîneau în urmă. Luate fiecare în parte, aceste tinere nu lipseau nemotivat, nu erau certărețe și erau considerate fete bune. Ba, la adunarea de alegeri a biroului U.T.M. pe tură, Maria Paznicu a fost propusă candidată, dar unii tineri din secție s-au opus.

— Nu am de spus decît un singur lucru — a zis maistrul Avintei. Ca să fii membru în biroul U.T.M. trebuie să fii un bun exemplu pentru ceilalți tineri și Maria Paznicu nu e. Singurul motiv pentru care mă opun alegerii ei în birou, este că nu-și îndeplinește planul de producție.

Maria n-a fost aleasă, dar întîmplarea a zguduit-o profund. Faptul că a fost propusă în birou, a emoționat-o, dar lipsa de încredere a tovarășilor — de care ea singură era vinovată — a pus-o serios pe gînduri.

Comitetul U.T.M. a socotit atunci că are cel mai bun prilej să lichideze cu lipsurile secției a V-a. Maria Paznicu, Maria Boldea, Ana Todireanu și alte fete care dovedeau lipsuri asemănătoare în producție au fost chemate la comitetul U.T.M. Am evitat să le criticăm și de data aceasta, mai ales că încercările dinainte nu dăduseră roade și am ales metoda discuției prietenești, de la om la om. Au fost întrebate ce greutăți au și de ce nu reușesc să-și îndeplinească planul de producție.

Fetele erau descurajate din cauza pregătirii profesionale insuficiente. Le-am insuflat mai multă încredere în forțele lor și am insistat să fie primite la cursul de minim tehnic. După aceasta s-a observat un oarecare progres, neîndestulător, însă. Nu ne puteam explica de ce eforturile noastre dădeau greș. Am luat-o pe altă cale. Am hotărît să cercetăm mai amănunțit viața utemiștilor din secția a V-a. După puțină vreme am văzut că acolo nu există un spirit colectiv ca în alte secții. E drept Boldea și Paznicu erau prietene nedespărțite: la masă împreună, la ședințe împreună, la plimbare împreună. Dar între ele și restul colectivului, între celelalte fete din secție, nu exista nici o legătură, nu o interesa pe una ce face cealaltă, nu socoteau renumele secției, cauza secției, drept cauza lor personală. Nu se sfătuiau, nu se ajutau reciproc în muncă. Ne-am gîndit în fel și chip cum să combatem acest fenomen. Ne-a venit în ajutor faptul că în perioada aceea rula pe ecranul unui cinematograf din Iași filmul „Furtuna". Noi am socotit că un episod din acest film, o întîmplare în care spiritul colectiv — ajutorul reciproc — joacă un rol hotărîtor în muncă și în viață, va fi mult mai convingător decît orice am putea să le spunem noi. In același timp, ne-am propus să închegăm legăturile dintre membrii secției cu ajutorul muncii culturale.

Am organizat o vizionare colectivă a filmului și le-am invitat insistent pe fetele din secția a V-a. Au venit mai toate. A doua zi după spectacol, am discutat cu ele mult despre film și am pus accentul tocmai pe ajutorul colectiv. M-am putut convinge că filmul le-a impresionat foarte mult.

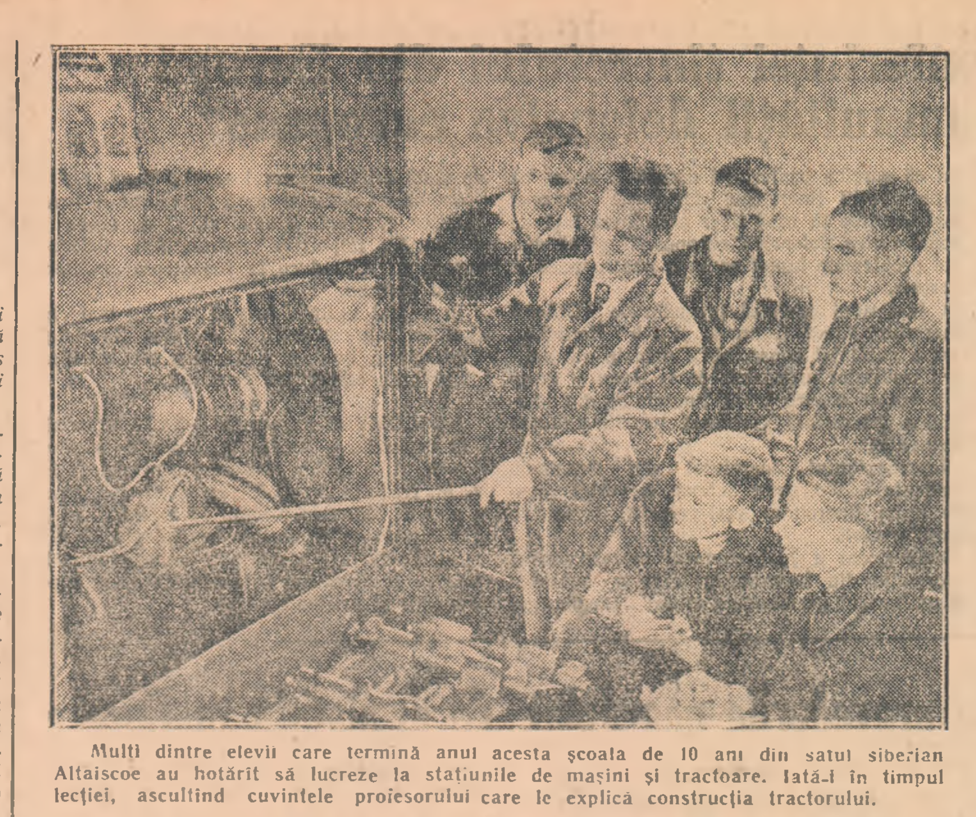
După cîteva zile, în timpul lucrului, la mașinile Aspasiei Jugănaru se rupe o suveică de fire. E un lucru obișnuit în munca țesătoarelor. Obișnuit, dar neplăcut. Ca să lege înapoi firele, țesătoarea pierde uneori mult timp în care mașina stă. Filmul „Furtuna" a fost însă, o bună lecție pentru Maria Boldea și Maria Paznicu. Fără să stea pe gînduri, fără să-și oprească mașinile lor, ele au venit să dea ajutor tovarășei lor de muncă. In timp ce două fete legau firele în partea dinapoi a mașinii, cea de a treia trăgea firele prin spată și astfel, după 20 de minute, mașina tovarășei Jugănaru a pornit din nou. Pot să spun că din acel moment lucrurile au început să meargă mai bine în secția a V-a. Fetele au început să se intereseze una de alta, să facă schimb de experiență, să fie împreună în timpul liber. Spre bucuria tuturor, pe luna ianuarie planul secției a V-a a fost îndeplinit cu 101%, iar acum secția realizează în medie 10—20% peste plan.

Comitetul U.T.M. a căutat să stimuleze și să întărească spiritul colectiv în viața secției a V-a. Ideea de a se constitui o brigadă utemistă de producție în secție a fost primită cu mult entuziasm de către toți tinerii. La 12 februarie, această secție a fost confirmată în adunarea generală a organizației de tură „B" ca brigadă utemistă de producție și responsabilă a fost aleasă tocmai Maria Paznicu. Noi i-am arătat Mariei că munca ei nu va fi ușoară dar că avem încrederea că va găsi în sine și în ajutorul colectivului suficientă forță pentru a îndeplini cum se cuvine această sarcină. Și într-adevăr nu ne-am înșelat.

Desigur, cele ce am povestit eu aici nu pot fi urmate întocmai. Felul în care trebuie să acționeze comitetul U.T.M. diferă, de la caz la caz, de la om la om. Principalul, este însă să-i faci pe tineri să simtă că organizația e a lor. Inainte, tinerii nici nu prea îndrăzneau să vină la sediul organizației și cînd veneau cu o treabă anumită, băteau sfioși la ușă și călcau în vîrful picioarelor. Acum, în permanență sînt tineri la sediul organizației noastre. Vin aici și își fac planuri, citesc, discută, ascultă radio. Pentru ei, sediul organizației U.T.M. a devenit o a doua casă.

Să faci ca organizația să fie o a doua casă pentru tineri și atunci viața de U.T.M. va fi mai interesantă, mai plăcută, mai plină de conținut.

SILVIA BOGHIȚOIU
membră în comitetul organizației de bază U.T.M. de la fabrica „Țesătura" Iași

Mulți dintre elevii care termină anul acesta școala de 10 ani din satul siberian Altaiscoe au hotărît să lucreze la stațiunile de mașini și tractoare. Iată-i în timpul lecției, ascultînd cuvintele profesorului care le explică construcția tractorului.

Din viața unei unități de pionieri

V. Velikanov

—o—

In Moscova, în raionul care pe vremuri se numea Zațepa se află o casă cu 3 etaje, cu ferestre mari, luminoase. Pe fațada ei e o tăbliță: — Școala medie de băieți nr. 524. Clopoțelul a sunat terminarea cursurilor. Strada se umple de copii veseli și vioi, cu cravate roșii la git. Sînt pionierii. In școala 524 numărul lor e de 305.

Unitatea de pionieri duce o viață intensă și desfășoară o muncă interesantă. Munca organizației de pionieri este condusă de colectivul de conducere al unității care este format din 9 elevi. In colectivul de conducere al unității, copiii au ales cîțiva comsomoliști care au o bogată experiență în munca cu pionierii.

SCRISOARE DIN UCRAINA

Cînd poștașul a sosit la școală copiii se împrăștiaseră deja pe la casele lor.

— E pentru a VI-a „A" — a spus poștașul înmînînd avizul poștal.

— Unde să-i găsesc acum, doar sînt în vacanță s-a tînguit îngrijitoarea.

Dintre toți, cel mai aproape locuiește Valeri Kuznețov. El a fost primul care a aflat despre pachetul primit și l-a anunțat și pe Boria Miliukov, Boria la rîndul său l-a anunțat pe Igor Martinov, Igor — pe [illegible]. Din stradă în stradă, de la un pionier la altul a fost transmisă această noutate. Nici nu au trecut 15 minute și întregul detașament al clasei a VI-a A s-a adunat la școală după lanțul pionieresc. Copiii au mers bucuroși spre poștă. Ei au dus [illegible] la școală pachetul trimis de prietenii lor din depărtare, pionierii școlii din [illegible], regiunea Hmelnițki. In pachetul care conținea nuci era și o scrisoare. „Vă mulțumim pentru cărțile trimise" — scriau prietenii lor din Ucraina. — Am primit de asemenea scrisoarea voastră unde povestiți despre pomul de iarnă care a avut loc în marele Palat al Kremlinului...

Pionierii ucraineni s-au bucurat cînd au aflat că Valeri Samoilov, Boria Miliukov și alți copii din detașamentul clasei a VI-a A au fost la serbarea Pomului de iarnă din Kremlin. In scrisoarea lor, ei au povestit despre o interesantă adunare cu tema „Marea prietenie a popoarelor" care a avut loc de curînd. Pentru pregătirea adunării, copiii au legat corespondență cu pionierii din Bielorusia, Estonia, Armenia, Karelia, Azerbaidjan. Ei au arătat în scrisoare influența pe care a avut-o corespondența cu pionierii din Moscova asupra lui Andrei [illegible]. Acum el e de nerecunoscut: și-a îndreptat toate notele proaste și a început să aibă o comportare mai bună.

„Vă invităm vara aceasta la noi, — scriau copiii din Ucraina prietenilor lor din Moscova. „Ne vom duce cu siguranță și îi vom invita și noi la Moscova", au hotărît elevii din clasa a VI-a și s-au așezat să le scrie răspunsul.

In scrisoare ei au povestit despre întîlnirea lor cu eroul Uniunii Sovietice — Vodopianov, despre adunarea lor cu tema „Ia exemplu de la comuniști", despre felul cum a decurs în unitatea lor trecerea în revistă a celor mai bune gazete de perete ale detașamentului, despre concursul pentru cea mai bună ilustrație la cartea preferată.

TREBUIE SĂ NE AJUTĂM VECINII

— Intoarce-te cît mai repede! — strigau copiii în urma lui Vitia Borodin. Vitia a ieșit din școală cu o colivie în mînă. Desigur, în scurt timp el se va întoarce; va trece numai pe la școala vecină, nr. [illegible] pentru a arăta elevilor de acolo cum trebuiesc construite coliviile. Ce-i drept el ar fi vrut mai mult să rămînă cu Vova Fișov, Slava Morozov, Sașa [illegible] la cabinetul biologic și să termine incubatorul la care lucrează. Dar colectivul de conducere al unității i-a încredințat o altă sarcină — ea trebuie îndeplinită. Unitatea școlii nr. 524 a ocupat primul loc pentru pregătirea coliviilor la sărbătoarea păsărilor din parcul zoologic din Moscova. Coliviile școlii 524 au fost socotite cele mai bune. De aceea unitatea școlii vecine l-a rugat să le împărtășească din experiența lor. Vitia poate povesti și despre multe alte lucruri: despre tinerii naturaliști din unitatea sa, despre colțul viu al școlii, unde trăiesc broaște țestoase, porci de mare, porumbei, șoareci, veverițe, despre faptul că toți colegii lui — tineri naturaliști sînt meșteri pricepuți, despre faptul că ei au învățat să construiască singuri [illegible] lor în colțul viu totul e făcut de mîna copiilor.

In scurt timp elevii vor termina incubatorul școlii și se vor apuca să meșterească un stup unde vor observa viața albinelor.

Vitia grăbește pasul; el vrea să se reîntoarcă repede în cabinetul biologic unde [illegible] o mulțime de [illegible] făcute de mîinile lor.

CINE CÎNTĂ MAI BINE?

Se revarsă și răsună în școală cîntecul vesel „Cît de bine e împrejur". El este cîntat în sala de spectacole a școlii de cei mai mici pionieri, cei din clasa a III-a. Spectatorii sînt copiii din celelalte detașamente. Dar cîntecul s-a terminat. Tinerii cîntăreți coboară de pe scenă în sala de spectacole. Locul lor e ocupat de un alt detașament. Răsună o altă melodie... Unul după altul, corurile detașamentelor cîntă despre prietenie, pace, despre [illegible] pionierești... Fiecare detașament are cîntecul său. Fiecare dorește să cînte mai bine decît celelalte. Nu în zadar elevii s-au pregătit atît de mult pentru sărbătoarea cîntecului școlar. Toate cîntecele sînt frumoase, toate detașamentele le interpretează bine. Totuși cîntecul „Marșul tinerilor moscoviți" al detașamentului din clasa a VI-a A, a fost interpretat cel mai bine. Detașamentul a primit dreptul să-l execute la sărbătoarea raională a cîntecului.

IN CLASĂ SE ȚIN CURSURILE

Din nou încep cursurile. In bănci s-au așezat copiii veseli și vioi. Intrecerile sportive și artistice organizate de unitate le-au dat posibilitatea să se întoarcă la învățătură mai puternici, mai dornici de cunoștințe.

Astfel, unitatea școlii 524 din Moscova ajută pe pionieri să învețe cu sîrguință.

Semnarea unui Acord comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Grecia

In urma tratativelor duse cu delegația economică guvernamentală greacă la București, s-a semnat la data de 19 mai a.c. un Acord comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Grecia.

Pe baza acestui Acord Grecia va livra: fire de bumbac, sfoară de sizal, măsline, ulei de măsline, fructe citrice, coloniale, tananți, îngrășăminte chimice etc.

Republica Populară Romînă va livra: tractoare, utilaj industrial, produse chimice și farmaceutice, cherestea și produse de lemn, produse petrolifere etc.

Din partea romînă Acordul a fost semnat de M. Novac, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, iar din partea greacă de Nikolas Anissas, ministru plenipotențiar și președintele delegației economice guvernamentale.

(Agerpres)

Echipa de fotbal a Angliei a sosit la Budapesta

BUDAPESTA 19 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Marți a sosit la Budapesta echipa de fotbal a Angliei care va întîlni duminică 23 mai echipa reprezentativă a R. P. Ungare.

Sportivii englezi care veneau din Iugoslavia au fost întîmpinați la sosire de numeroși reprezentanți ai vieții sportive din R. P. Ungară. Printre cei veniți să salute pe fotbaliștii englezi se aflau Gustav Sebeș, vicepreședinte al Comitetului pentru cultură fizică și sport al R.P. Ungare, Sandor Barcs, președintele Federației maghiare de fotbal, Ferenc Pușkaș, căpitanul echipei ungare și alții.

Avionul a aterizat la ora 11. Căpitanii celor două echipe s-au salutat cu prietenie. Pușkaș, a oferit un buchet de flori lui Wright care a declarat: „Am venit cu multă plăcere la Budapesta, unde avem intenția să ne luăm revanșa pentru înfringerea suferită anul trecut".

Conducătorii fotbalului maghiar au făcut o primire cordială membrilor delegației sportive engleze. Apoi reporterii și fotografii au asaltat pe noii sosiți. Unul din subiectele principale de discuție era meciul Iugoslavia—Anglia care a avut loc duminica trecută. Directorul tehnic al echipei Angliei, Walter Winterbottom, a spus în legătură cu aceasta: „Noi ne-am pregătit după un program care să ne dea posibilitatea să atingem cea mai bună formă în momentul meciului Anglia—Ungaria. Echipa noastră n-a jucat bine contra Iugoslaviei, dar acest meci noi îl considerăm ca repetiție generală în vederea revanșei de la Budapesta. Dacă repetiția generală n-a reușit, sperăm totuși că reprezentația va fi mai bună".

Delegația fotbaliștilor englezi este alcătuită din 34 de persoane și cuprinde următorii jucători, titulari și rezerve: portari: Merrik, Burgin; fundași: Staniforth, Byrne, Mansel; mijlocași: Wright, Armstrong, Owen, Dickinson; atacanți: Finney, Harris, Broadis, Jezzard, Haynes, Sewell, Mullen.

La Budapesta au sosit de asemenea 11 ziariști englezi. In cursul serii, echipa engleză a plecat la o vilă situată pe malul lacului Balaton unde va rămîne cîteva zile.

Meciul internațional de fotbal R. P. Ungară—Anglia de la 23 mai va fi retransmis pe posturile de radio engleze, austriace, olandeze, germane, cehoslovace, poloneze, romîne, bulgare, italiene și maghiare.

★

Duminică 23 mai în jurul orei 17,25 posturile noastre de radio vor transmite de la Budapesta desfășurarea întîlnirii de fotbal dintre echipele R. P. Ungare și Angliei.

Meciul va fi transmis pe stațiile de radio cu lungimile de undă de: 351—1935—397 și 261 m.

—o—

Știri sportive

● Miercuri s-au desfășurat jocurile celei de a 8-a etape a campionatului categoriei A la fotbal. Deși a fost zi de lucru mii de amatori de sport au populat tribunele stadioanelor pentru a urmări desfășurarea întîlnirilor.

In Capitală, pe stadionul Republicii, echipa CCA a jucat cu echipa dinamoviștilor din Orașul Stalin. Fotbaliștii bucureșteni au avut mai mult inițiativa, terminînd învingători cu scorul de 2—1 (1—0).

Cele 4 jocuri desfășurate în provincie au dat loc la dispute strînse, cu excepția jocului de la Timișoara unde echipa locală Locomotiva a întrecut la scor cu 5—0 echipa Locomotiva Grivița Roșie București.

La Petroșani, echipa Minerul a realizat o mare surpriză învingînd cu 2—1 echipa Dinamo București.

Celelalte rezultate ale etapei sînt următoarele: **Cluj:** Știința—Progresul Oradea 3—1. **Cîmpia Turzii:** Metalul Flacăra Ploești 0—0. **Tg. Mureș:** Locomotiva—Metalul Hunedoara 2—1.

In clasament conduce echipa Flamura Roșie Arad cu 14 puncte urmată de echipele Locomotiva Timișoara și CCA cu cîte 10 puncte.

● Intre 20 și 30 mai va avea loc în orașul Lvov din R.S.S. Ucraineană, un mare concurs internațional de tir la care au fost invitați să participe sportivi din R.P. Ungară, R.P. Polonă, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă și R.P.R.

In vederea acestui concurs miercuri dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Lvov, lotul trăgătorilor din R.P.R. Delegația sportivilor romîni cuprinde pe maeștrii emeriți ai sportului Iosif Sîrbu, Gh. Lichiardopol, maestrul sportului H. Herșcovici, T. Manicatide, St. Petrescu și alții.

● Comitetul pentru cultură fizică și sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Komsomolului au hotărît să organizeze în luna august a anului acesta prima spartakiadă unională a școlarilor. Din programul spartakiadei vor face parte concursul de atletism, gimnastică, natație, baschet, volei și ciclism.

La aceste întreceri vor participa peste 3.000 de elevi, cei mai buni tineri sportivi. Echipele selecționate ale elevilor din toate republicile unionale vor fi selecționate în cadrul unor competiții sportive de mase la care vor lua parte sute de mii de școlari.

● In cadrul unui concurs de atletism desfășurat la Leningrad studenta Zinaida Doinikova a obținut un rezultat excelent la proba de aruncarea greutății. Ea a aruncat greutatea la 15,23 m., performanță care constituie cel de al treilea rezultat din lume la această probă.

● Zilele acestea a sosit la Varșovia echipa selecționată feminină de baschet a R. Cehoslovace. Baschetbalistele cehoslovace vor susține trei întîlniri cu echipe din R. P. Polonă.

Răsfoind scrisorile cititorilor

● Biblioteca centrală regională Iași are două secții. Una pentru copii iar alta pentru adulți. Ea numără 6000 de cititori. Printre cititorii fruntași sînt tovarășii Saia Ciubotaru, S. Zilberman, Constantin Colăcel. Fiecare dintre aceștia citesc lunar cîte 8—10 cărți. Ei le păstrează cu multă grijă și le înapoiază la timp bibliotecii.

De la începutul acestui an și pînă acum s-au înscris 2500 de noi cititori.

Aceste fapte dovedesc străduința colectivului de conducere al bibliotecii pentru satisfacerea cerințelor cititorilor. In dorința de a populariza cărțile literare și tehnice, colectivul de conducere în frunte cu tovarășa directoare Langvantei Reveca, a organizat recenziile a 12 cărți dintre care „Un om între oameni", „Donbas" etc.

Corespondent
DAN ELIȘCA

● Organele silvice din comuna Săcelu, de comun acord cu sfatul popular al raionului Novaci, au hotărît să planteze pe coastele dealurilor ce împrejmuiesc comuna, tei și castani comestibili.

La această acțiune a participat și tineretul școlar din comună. Fruntași au fost elevii de la școala elementară ciclul II care au plantat pînă acum peste 7000 de puieți.

In mod deosebit s-a evidențiat colectivul clasei a VII-a care a plantat peste 3.800 de puieți și al clasei a V-a care la rîndu-i a plantat 2.100 puieți.

Corespondent
NICOLAE DĂNESCU

● Țăranii muncitori din comuna Pielești, raionul Craiova au sărbătorit inaugurarea căminului cultural nou construit, căruia i s-a dat numele marelui nostru poet Mihail Eminescu.

Pe scena lui au răsunat pentru prima oară cîntecele populare „Hațegana", „De-aș muri de dor, de dor" și „In poeniță" executate de corul tinerilor săteni din Pielești.

Căminul cultural „Mihail Eminescu" a fost ridicat din fondurile provenite prin autoimpunere. La rîndul lor, tinerii din sat au dat un sprijin neprecupețit la construirea lui. Ei au prestat în total 3.000 ore muncă voluntară. Căminul a fost dotat cu o bibliotecă ce numără 1553 volume, cu un aparat de radio, mai multe jocuri de șah, ziare, reviste. Sala de spectacol a căminului cultural a fost amenajată și pentru filmat. Țăranii muncitori din Pielești vor neapărat să aibă și cinematograf în comuna lor și-l vor avea.

Corespondent
AUREL MITUȚOIU

● In împrejurimile liceului „Ion Slavici" din Panciu se afla un lot de pămînt care nu mai fusese îngrijit — de ani de zile.

Anul acesta organizația de bază U.T.M. din liceul nostru a luat sub patronajul său acest teren.

Am împrejmuit lotul cu un gard cam de vreo 150 metri lungime. Materialul lemnos l-a procurat liceul iar uneltele ne-au fost puse la dispoziție de către sfatul popular al orașului. Profesorii noștri ne-au fost exemplu în muncă. Am terminat gardul cu o săptămînă înainte de termenul stabilit.

Pe acest lot am sădit pomi fructiferi, tei, salcîmi și alți pomi. Tot aici vom amenaja o grădină de zarzavat.

Utemiști care au dat dovadă de dragoste și interes pentru această acțiune sînt mulți. Ți-e greu să spui care dintre ei a muncit cel mai bine...

Corespondent
OVIDIU NĂSTASE

Cercul nostru literar

Elevii școlii noastre sînt pasionați de profesiunea pe care și-au ales-o, de materiile de specialitate. Totuși, pe noi ne frămîntă în aceeași măsură și cunoașterea noutăților literare, istoria literaturii și a limbii romîne. Știm, că literatura sovietică, sau noua noastră literatură, ajută la formarea caracterului omului nou, cu înalte calități.

Sub îndrumarea tovarășei profesoare de limba romînă, Eugenia Mănescu, în clasa noastră își desfășoară rodnic activitatea un cerc literar. Cercul are în frunte un comitet format din 3 elevi.

In ședințele cercului care se țin odată pe lună, se expun referate asupra cărților romînești și sovietice. Astfel nu de mult eleva Caraman Maria din anul II A, a susținut un referat interesant asupra cărții: „Oțel și zgură" de A. Popov. Am urmărit cu această ocazie plină de admirație lupta pentru zdrobirea dușmanului de clasă, călirea omului sovietic.

In luna aprilie am susținut referatul asupra cărții „Intunecare" de Cezar Petrescu. Expunerea a fost atît de interesantă încît n-a existat nici un membru al cercului care să nu fi cerut cuvîntul.

Expunerile vii, interesante de la cercul literar trezesc și mai mult dragostea și interesul elevilor clasei noastre pentru cunoașterea comorilor limbii și literaturii romîne.

BALTARU MIHAI
elev în anul II,
la Școala medie tehnică de energie electrică din Iași

Pentru încheierea cu succes a anului școlar în învățămîntul profesional

I. Motronea
locțiitor al ministrului Invățămîntului

—o—

Ne apropiem de o etapă importantă în viața școlii — perioada pregătirii și desfășurării examenelor de promovare și absolvire.

Pentru școlile profesionale ale Rezervelor de Muncă, pentru elevii și lucrătorii în domeniul învățămîntului profesional începe o perioadă de mare răspundere.

In curînd în toate sectoarele producției vor intra absolvenții, noii muncitori calificați, care au datoria de a contribui prin munca lor, la traducerea în viață a sarcinilor Plenarei din 19—20 august 1953 cu privire la dezvoltarea economiei naționale și ridicarea neîncetată a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Examenele de sfîrșit de an vor arăta gradul de pregătire al elevilor și absolvenților, capacitatea lor de a lega teoria de practică, vor verifica temeinicia cunoștințelor și a deprinderilor lor profesionale, necesare obținerii succesului în anul școlar următor sau în activitatea de producție.

De aceea pregătirea pentru încheierea cu succes a anului școlar are o deosebită însemnătate, iar valorificarea din plin a timpului rămas pînă la examene este deopotrivă sarcina elevilor cît și a tuturor cadrelor din învățămîntul profesional.

Procesul de învățămînt desfășurat în acest an școlar în școlile profesionale, asigură intrarea în examene în mai bune condiții decît în anii trecuți.

In acest an școlar a crescut în mod simțitor numărul cabinetelor școlare, mijloace importante ale unei bune desfășurări a învățămîntului teoretic și practic. Ele au fost înzestrate cu variat material didactic, planșe, unelte, mașini etc. Atelierele destinate instructajului practic au fost mai bine organizate respectîndu-se în mai mare măsură principiile didactice ale predării, potrivit experienței școlilor Rezervelor de Muncă din Uniunea Sovietică și ale școlilor fruntașe din patria noastră. Pe baza unei juste planificări a materiei și a întocmirii planurilor de lecții potrivit cerințelor metodice, în cursul anului școlar 1953—1954 a crescut calitatea lecțiilor predate de profesori și maiștri-instructori. Cele două cabinete metodice din București și Cluj, colectivele de metodiști din cadrul direcțiilor regionale, au inclus în planul lor de muncă și au rezolvat mai bine ca în trecut problemele dificile ale desfășurării muncii în școlile profesionale, contribuind în mod concret la îmbunătățirea desfășurării procesului de instruire și educație.

Un rol deosebit în ridicarea calității învățămîntului în școlile profesionale l-au avut consfătuirile regionale ale cadrelor didactice organizate în luna ianuarie 1954. Luptînd pentru realizarea sarcinilor reieșite din analiza desfășurării învățămîntului pe primul pătrar, în pătrarul II și III multe colective ale școlilor Rezervelor de Muncă au obținut succese frumoase. Astfel, Școala profesională nr. 1 Cluj, nr. 2 Tg. Mureș, nr. 4 și nr. 31 București, la încheierea pătrarului III au obținut un procent de aproape 100 la sută elevi promovați.

Nu se poate spune însă că la aceleași rezultate au ajuns toate colectivele din școlile Rezervelor de Muncă. Așa de exemplu la Centrul școlar profesional Păltiniș sau la școlile profesionale din regiunea Galați, în pătrarul III a fost obținut cel mai slab procentaj de promovați.

De aceea, în această perioadă de pregătire a încheierii anului școlar, colectivele de conducere din fiecare școală sînt datoare să acorde o atenție deosebită atît pentru organizarea ajutorului ce trebuie dat tuturor elevilor pentru revederea întregului material parcurs, cît și pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă.

Pentru desfășurarea în condiții cît mai bune a perioadei de pregătire a încheierii cu succes a anului școlar, perioadă care cuprinde recapitularea și sintetizarea materiei, profesorii și maiștrii—instructori trebuie să se ocupe în permanență de creșterea lor din punct de vedere profesional, de pregătirea temeinică a lecțiilor, de ridicarea continuă a nivelului lor ideologic și politic. De gradul de pregătire al cadrelor didactice pentru lecții, de modul de întocmire a lecțiilor de sinteză, de atenția pe care o vor acorda lucrărilor practice executate de elevi precum și răspunsurilor pe care le vor da, de modul în care vor respecta parcurgerea temeinică a programei de învățămînt, va depinde fără îndoială succesul încheierii anului școlar.

In această perioadă conducerile școlilor trebuie să evite greșala de a încărca programa cu sarcini de producție care ar abate atenția de la munca de instruire și educație cu elevii, și care, în același timp, ar îndepărta elevii de la efortul principal pe care trebuie să-l depună în momentul de față. In afară de aceasta, în anul școlar trecut s-a observat că la unele școli, în această perioadă, maiștrii-instructori n-au urmărit cu o deosebită atenție și n-au dovedit o grijă suficientă pentru desfășurarea practicii în întreprinderi, pentru folosirea elevilor în activități specifice meseriei și chiar pentru asigurarea frecvenței la învățămîntul practic. Spre lichidarea acestor lipsuri trebuie concentrată atenția tuturor conducerilor școlilor. Nu trebuie să se mai întîmple nicăieri asemenea fenomene ca la Școala nr. 2 metal București, unde și în anul acesta maiștrii-instructori nu controlează locul de muncă al elevilor în întreprindere, nu urmăresc primirea lucrărilor practice de către elevi, nu dau instructajul individual necesar, mulțumindu-se doar să conducă elevii la locul lor de muncă.

Folosirea greșită a elevilor în alte specialități decît în specialitatea respectivă, sau în alte munci, s-a observat și anul acesta la unele grupe de elevi care fac practică în întreprinderile R.E.C.A.S. (din 22 elevi numai 2 lucrau în specialitate, restul de elevi fiind folosiți la întîmplare) sau la Intreprinderile Steaua Roșie (unde elevii sînt folosiți la căratul materialelor).

O datorie importantă revine în această perioadă maiștrilor-instructori în privința controlului lucrărilor executate de elevi. Ei vor trebui să constate dacă elevii au capacitatea de a executa independent operațiile învățate, dacă și-au format deprinderi corecte în mînuirea uneltelor și mașinilor, dacă ei cunosc metodele avansate de muncă.

O problemă deosebit de importantă în perioada de desfășurare a examenelor, este aceea a exigenței examinatorilor. Maiștrii-instructori și profesorii au datoria să vegheze ca aprecierea cunoștințelor să fie justă, ca notele acordate să exprime în mod real gradul de pregătire și temeinicia cunoștințelor pe care și le-au însușit elevii.

Pe de altă parte elevii trebuie să fie pătrunși de un înalt simț de răspundere față de munca lor și să aibă mereu trează în ei năzuința de a fi fruntași la învățătură. Fiecărui elev trebuie să-i fie clar faptul că succesul procesului de învățămînt depinde în mare măsură de seriozitatea cu care înțeleg să studieze individual, folosind cît mai rațional timpul destinat învățăturii.

O contribuție de seamă în pregătirea și desfășurarea cu succes a muncii în vederea încheierii anului școlar o au organizațiile U.T.M., factor important în mobilizarea elevilor la învățătură și în păstrarea și întărirea disciplinei în rîndul elevilor.

Organizațiile U.T.M. trebuie să analizeze situația la învățătură a elevilor și să elaboreze măsurile concrete care trebuiesc luate pentru ridicarea muncii de învățătură a tuturor elevilor în această perioadă, precum și pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. Organizațiile U.T.M. trebuie să desfășoare o vie muncă politică de lămurire a elevilor pentru intensificarea eforturilor lor în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

Efortul elevilor, munca lor susținută pentru executarea lucrărilor de sfîrșit de an și pregătirea fiecărui examen, trebuie încurajată printr-o grijă specială în ceea ce privește asigurarea unor condiții cît mai bune de muncă și hrană, în ceea ce privește odihna lor și înlăturarea practicii muncii „în asalt" a învățării în noaptea premergătoare examenului.

Noile sarcini trasate școlilor profesionale de Ministerul Invățămîntului prin Direcția Generală a Rezervelor de Muncă, referitor la încheierea anului școlar, vor da posibilitatea cadrelor didactice să-și organizeze just munca atît în perioada de pregătire cît și de desfășurare a examenelor. Este nevoie ca maiștrii-instructori, profesorii, directorii și directorii adjuncți să urmărească asiduu aplicarea justă a acestor instrucțiuni, ținînd seama în aplicarea lor de specificul fiecărei școli.

In perioada de desfășurare a examenelor, cadrele de conducere ale școlilor și organele de îndrumare și control de la regiuni, au sarcina de a urmări cu toată atenția felul cum decurge munca de pregătire a încheierii cu succes a anului școlar și de a lua imediat măsuri de îndreptare acolo unde constată anumite lipsuri.

Numai printr-o muncă concretă dusă cu fiecare elev în parte, printr-o îndrumare practică în ceea ce privește însușirea de către elevi a cît mai multe cunoștințe, putem avea garanția că absolvenții de mîine ai școlilor profesionale vor fi muncitori temeinic pregătiți, capabili să stăpînească tehnica înaintată.

In Editura pentru literatură politică
a apărut:
K. OSTROVIȚEANOV — Despre obiectul economiei politice.
40 pag. 55 bani

Deschiderea conferinţei tineretului din Europa împotriva „comunităţii defensive europene"

BERLIN 19 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 18 mai, la Berlin s-a deschis într-un cadru festiv Conferinţa europeană a tineretului împotriva tratatelor de la Bonn şi Paris, pentru pace şi prietenie între tineretul european. Conferinţa a fost convocată din iniţiativa tineretului din Franţa şi Germania. La conferinţă participă delegaţii de tineret din multe ţări ale Europei, printre care Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Franţa, Anglia, cele două părţi ale Germaniei şi din alte ţări. Conferinţa se desfăşoară sub lozinca „Tineretul Europei — împotriva „comunităţii defensive europene", pentru pace şi prietenie".

Conferinţa a fost deschisă de Jacques Vitoux (Franţa), secretarul general al mişcării internaţionale a tineretului pentru pace şi secretar al comitetului de pregătire. Salutîndu-i pe participanţii la conferinţă, el a subliniat că sarcina conferinţei constă în aceea ca reprezentanţii tineretului din ţările Europei să-şi exprime în mod liber atitudinea faţă de „comunitatea defensivă europeană" şi să discute problemele luptei comune pentru pace şi libertate.

A luat apoi cuvîntul preşedintele Uniunii Tineretului Liber German, Erich Honecker, care a subliniat consecinţele nefaste ale aplicării tratatelor militariste de la Bonn şi Paris şi a vorbit despre lupta tineretului din Republica Democrată Germană pentru unitatea Germaniei.

Reprezentantul tineretului din Germania occidentală, Wolfgang Schoor, a vorbit despre lupta tineretului vest-german împotriva remilitarizării.

După aceea a luat cuvîntul reprezentantul tineretului din Luxemburg, care a subliniat că militariştii germani au atacat Luxemburgul de două ori în decursul acestui secol. Noi nu vrem să admitem o nouă agresiune a revanşarzilor germani, a spus el, şi de aceea ne pronunţăm împotriva „comunităţii defensive europene" care duce la renaşterea militarismului german.

In cadrul şedinţei din 18 mai au mai luat cuvîntul reprezentanţi ai tineretului din Belgia, Danemarca, Polonia şi din alte ţări europene.

Lucrările conferinţei continuă.

*

MOSCOVA 19 (Agerpres).—TASS transmite: O delegaţie a tineretului sovietic alcătuită din A. A. Rapohin (conducătorul delegaţiei), V. M. Nichitin, V. I. Eliseev şi G. F. Arovaia a părăsit Moscova plecînd spre Berlin, pentru a participa la conferinţa organizată de tineretul din ţările Europei sub lozinca luptei împotriva „comunităţii defensive europene", pentru pace şi prietenie.

Partea americană încalcă prevederile acordului de armistiţiu în Coreea

GENEVA 19 (Agerpres). — Agenţia Centrală Telegrafică Coreeană transmite declaraţia reprezentantului R.P.D. Coreene la conferinţa de presă de la Geneva.

—o—

Declaraţia reprezentantului R. P. D. Coreene la conferinţa de presă de la Geneva

—o—

La conferinţa de presă care a avut loc la 18 mai reprezentantul R.P.D. Coreene a făcut următoarea declaraţie:

In declaraţia lor, făcută la 7 mai în cadrul comisiei militare de armistiţiu, membrii elveţian şi suedez ai comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului din Coreea s-au dedat la atacuri calomnioase neîntemeiate la adresa părţii noastre şi au prezentat comisiei militare de armistiţiu cereri nejustificate.

La 17 mai, adică cu 10 zile mai tîrziu, textul acestei declaraţii a fost difuzat de către delegaţia americană în rîndul dvs. în această casă a presei de la Geneva.

Inainte de a trece la fondul acestei declaraţii aş dori să aflaţi un fapt important. La 20 aprilie a avut loc cea de a 41-a şedinţă a comisiei militare de armistiţiu din Coreea.

La această şedinţă Lacy, principalul delegat al părţii americane, a încercat, ca de obicei, să creeze o atmosferă de natură să ducă la instabilitatea armistiţiului din Coreea.

In afară de aceasta, el s-a dedat la atacuri nedemne, pline de născociri şi calomnii împotriva membrilor cehoslovac şi polonez ai comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului şi a făcut o serie de observaţii care au periclitat însăşi existenţa comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului. Declaraţia pe care aţi primit-o ieri a fost dată publicităţii în urma acestor observaţii făcute de Lacy.

Este limpede fără vreo altă explicaţie că aceasta a făcut parte din planul bine stabilit de a exercita o influenţă nefastă asupra conferinţei de la Geneva.

In ce priveşte declaraţia membrilor elveţian şi suedez ai comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului, consider necesar să clarific fondul chestiunii.

In prima parte a acestei declaraţii, membrii elveţian şi suedez au încercat să arate că partea americană a respectat întocmai acordul de armistiţiu şi a asigurat în întregime condiţii pentru o activitate neîmpiedicată a echipelor neutre de inspecţie.

De la încheierea acordului de armistiţiu şi pînă în prezent partea comandamentului O. N. U. nu a respectat de loc paragrafele 13—b, 13—d şi 28 ale acordului de armistiţiu. Pentru a ascunde faptul că partea comandamentului O.N.U., încălcînd în mod flagrant acordul de armistiţiu a introdus ilegal în cantităţi tot mai mari materiale de război, avioane militare, membrii elveţian şi suedez ai acestei comisii au susţinut că echipele neutre de inspecţie pot efectua în mod liber inspecţii în partea de sud. Dar faptele dovedesc însă cu totul altceva.

In rapoartele prezentate la 30 aprilie comisiei militare de armistiţiu de către membrii cehoslovac şi polonez ai comisiei neutre de supraveghere sînt citate fapte concrete. Rapoartele confirmă destul de limpede faptul că de multă vreme partea comandamentului O.N.U. sporeşte neîncetat forţele armate încălcînd astfel acordul de armistiţiu şi că în Coreea de sud echipele neutre de inspecţie nu pot face în mod efectiv inspecţiile din pricina diferitelor restricţii şi piedici din partea comandamentului O.N.U.

Comisia neutră de supraveghere a armistiţiului a recunoscut că este necesar ca echipele de inspecţie să aibă acces pe bordul vaselor pentru a putea face în mod efectiv inspecţia şi supravegherea.

In scrisoarea sa din 6 octombrie, partea comandamentului O.N.U. a interzis însă echipelor neutre de inspecţie accesul pe bordul vaselor de la punctele de acces de pe teritoriul aflat sub controlul ei militar.

De aceea, echipele neutre de inspecţie nu au putut inspecta în mod efectiv operaţiunile de reîmprospătare a trupelor, armamentului şi materialelor de război, misiune care le-a fost încredinţată.

La Pusan şi Incion echipelor neutre de inspecţie nu li s-a permis să deschidă lăzile şi să verifice conţinutul lor.

La 20 ianuarie 1954, la Incion s-a întîmplat un caz grav de îngrădire a activităţii echipelor de inspecţie.

Partea comandamentului O.N.U. a dat echipelor neutre de inspecţie următorul ordin: „In după amiaza zilei de 20 ianuarie şi în dimineaţa zilei de 21 ianuarie, echipele neutre de inspecţie nu-şi pot face inspecţia în port".

Să amintim ce anume s-a întîmplat în acea zi în portul Incion. In acea zi, peste 14.000 de voluntari chinezi — prizonieri de război transportaţi în mod ilegal de la Tonjanni, situat în zona demilitarizată, au fost îmbarcaţi cu forţa pe vase de debarcare ale S.U.A. şi trimişi în insula Taiwan.

Ingrădind şi împiedicînd activitatea echipelor neutre de inspecţie, partea comandamentului O.N.U. merge pînă acolo încît jigneşte, intimidează, face uz de violenţă faţă de membrii acestor echipe şi îi răpeşte.

Intreaga lume ştie că în localitatea Kannin a fost răpit în mod făţiş reprezentantul polonez, Haidukewicz.

Nu este nevoie de nici o explicaţie şi este absolut limpede că adevăratul scop al publicării de către partea comandamentului O.N.U. a declaraţiei membrilor elveţian şi suedez ai comisiei de supraveghere a armistiţiului, care, după cum pretinde ea, urmăreşte ca echipele neutre de inspecţie să-şi poată îndeplini în mod liber activitatea, în realitate tinde să împiedice astfel activitatea lor.

Următoarele cîteva cazuri vor fi poate suficiente: la sfîrşitul lunii martie 1954, comandamentul trupelor Naţiunilor Unite a introdus în Coreea cu 97 avioane de luptă mai mult decît a scos de acolo.

In ce priveşte unele avioane care, potrivit declaraţiei acestui comandament, nu erau avioane de luptă, precum şi în ce priveşte avioanele care au fost scoase din Coreea, comandamentul a refuzat să dea informaţii. Astfel, numărul avioanelor introduse în mod ilegal în Coreea s-a ridicat la 15 aprilie 1954 la 177. In ceea ce priveşte piesele de schimb pentru diferite tipuri de armament pe care comandamentul trupelor Naţiunilor Unite l-a introdus în mod ilegal către sfîrşitul lunii februarie 1954, fără a permite echipelor de inspecţie să procedeze la verificarea respectivă cu ele pot fi asamblate cel puţin 465 tunuri şi aruncătoare de mine, 1365 mitraliere, 6.400 arme antitanc şi 145 de puşti. In afară de cele menţionate există şi alte numeroase exemple de acelaşi fel.

Paragraful 13, punctul g al acordului de armistiţiu prevede că cele două părţi trebuie să acorde pe toate căile protecţie şi să acorde tot ajutorul şi sprijinul posibil comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului şi echipelor de inspecţie ale acestei comisii în îndeplinirea funcţiunilor şi obligaţiilor lor.

Punctul j al aceluiaşi paragraf stipulează că cele două părţi trebuie să asigure ca toţi membrii, precum şi celelalte persoane care fac parte din comisia neutră de supraveghere, să aibă libertatea şi mijloacele necesare pentru îndeplinirea cuvenită a funcţiunilor lor.

Paragraful 43 prevede ca echipelor de inspecţie formate din reprezentanţi ai ţărilor neutre, staţionate în punctele de acces stabilite să li se pună la dispoziţie toate mijloacele de deplasare în regiunile şi pe drumurile indicate în acordul de armistiţiu.

Paragraful 17 prevede că comandanţii celor două părţi trebuie să colaboreze activ cu comisia neutră de supraveghere în ceea ce priveşte respectarea literei şi spiritului tuturor prevederilor acordului de armistiţiu. Toate restricţiile şi piedicile posibile puse de partea comandamentului trupelor Naţiunilor Unite în calea activităţii echipelor neutre de inspecţie, constituie o încălcare gravă a paragrafelor sus menţionate ale acordului de armistiţiu. Nimeni nu va putea nega vreodată în nici un fel aceste fapte.

Comandamentul trupelor Naţiunilor Unite, încercînd să ascundă aceste încălcări săvîrşite în Coreea de sud şi să abată atenţia opiniei publice, a declarat că în partea de nord a Coreei, activitatea echipelor neutre de inspecţie nu ar fi fost asigurată aşa cum se cerea şi că răspunderea revine părţii coreeano-chineze, precum şi membrilor cehoslovac şi polonez ai comisiei, care au făcut uz de dreptul de veto.

Membrii elveţian şi suedez ai comisiei scriau în declaraţia lor:

„...Or, pe teritoriul care se află sub controlul militar al armatei populare coreene şi al voluntarilor chinezi, membrii cehoslovac şi polonez ai echipelor de inspecţie, datorită dreptului lor de „veto" au redus acest control pe teren aproape la zero".

Ce ne dovedeşte însă istoria trecutului?

Pentru a cerceta cazul de încălcare gravă a acordului, săvîrşit la 20 şi 21 ianuarie în Incion, era necesar să se trimeată acolo echipe mobile de inspecţie, dar sub presiunea S.U.A. membrii elveţian şi suedez ai comisiei au refuzat să prezinte această cerere în cadrul şedinţei comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului. Dacă activitatea echipelor neutre de inspecţie s-a lovit de restricţii în punctele de acces din partea de nord, atunci de ce membrii elveţian şi suedez nu au putut cita vreun exemplu concret pentru a confirma susţinerile lor?

Tocmai în partea de nord echipele au putut face inspecţiile fără nici un fel de piedici.

Membrii elveţian şi suedez nu pot cita nici măcar un singur exemplu care să poată desminţi aceste fapte.

In încheierea declaraţiei lor, membrii elveţian şi suedez ai comisiei au propus ca punctele de acces de la Cihoncin, Hînnam şi Sinanciu prevăzute în mod precis în acordul de armistiţiu — să fie mutate în alte localităţi, sub pretextul neîntemeiat că nu ar exista nici un motiv valabil de a le menţine.

Incă în cursul tratativelor de armistiţiu partea coreeano-chineză a arătat în repetate rînduri că noi nu intenţionăm să folosim aceste puncte pentru reîmprospătare.

In ciuda faptului că noi am declarat cu hotărîre că nu există nici o necesitate de a stabili punctele de acces Cihoncin, Hînnam şi Sinanciu, întrucît partea noastră nu are de gînd să introducă nici un fel de materiale militare, partea americană a insistat ca aceste localităţi să fie considerate ca puncte de acces. De aceea, este perfect natural că prin aceste trei puncte sus menţionate nu se fac operaţiuni de reîmprospătare.

Din cele arătate de mine mai sus, nu pot să nu trag concluzia că scopul declaraţiei americane porneşte de la intenţia Statelor Unite de a tergiversa rezolvarea problemei coreene la conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe şi de a exercita o influenţă nefastă asupra rezolvării problemei Indochinei.

Ceea ce nu poate fi ascuns...

—o—

Revista presei occidentale

—o—

In urmă cu cîteva zile dl. Dulles a vorbit din nou. De astădată cuvîntul său nu a fost rostit la Geneva ci la mii de kilometri depărtare, la o conferinţă de presă în Washington.

Comentatorii occidentali au făcut numeroase presupuneri pe marginea declaraţiilor lui Dulles. Printre altele, un aspect al acestor declaraţii a reţinut atenţia şi a dat prilejul multor comentarii Este vorba de afirmaţia lui Dulles că popoarele Indochinei ar fi lipsite de „maturitate politică" şi ca atare nu se poate pune problema unor alegeri libere în Indochina. Absurditatea unor asemenea afirmaţii este evidentă. Insăşi faptul că delegaţia S.U.A. la Geneva este nevoită să trateze cu R. D. Vietnam este o dovadă a puternicii mişcări de eliberare naţională în Indochina, mişcare care exprimă creşterea conştiinţei politice a popoarelor în această regiune a lumii.

Comentariile ziarelor occidentale arată însă că teama d-lui Dulles de alegeri libere în Indochina nu se datoreşte lipsei de „maturitate politică" a popoarelor indochineze ci dimpotrivă, se datoreşte faptului că aceste popoare au căpătat o asemenea maturitate politică încît sînt capabile să provoace surprize neplăcute conducătorilor S.U.A. De altfel într-o formă mai mult sau mai puţin deschisă, presa burgheză recunoaşte aceasta.

Binecunoscuta agenţie reacţionară americană „Associated Press" relata că „oficialităţi franceze au admis că în cazul unor alegeri, conducătorul comunist al Vietminului, (aşa numesc occidentalii R. D. Vietnam, n.r.) Ho Şi Min ar obţine 90% din voturi". Agenţia americană este categorică: ea prevede în caz de alegeri o considerabilă majoritate de voturi pentru puterea populară.

De altfel aceeaşi agenţie sublinia în comentariul ei „lealitatea faţă de guvernul Vietminului" a locuitorilor de la sate. Şi „acest lucru este valabil în special în regiunea bogată în orez a Fluviului Roşu al cărei oraş central este Hanoi — scria agenţia americană. In timp ce acest punct a rămas din punct de vedere tehnic în mîinile francezilor, un număr de aproximativ 50.000 de partizani au operat în mod liber acolo, aruncînd în aer şoseaua de aprovizionare de la Haifong, provocînd alte stricăciuni şi, în general, desminţind orice pretenţie de guvernare a Uniunii Franceze".

Afirmaţiile agenţiei „Associated Press" sînt concludente în ceea ce priveşte realitatea indochineză, realitate, care aşa precum se poate constata, este potrivnică planurilor S.U.A. Tăria regimului democrat din Vietnam este pusă de ziarele occidentale în contrast cu şubrezenia poziţiei regimului marionetă al lui Bao Dai. Ziarul burghez francez „Combat" a publicat sub semnătura lui Pierre Artique un articol în care arăta că „dacă s-ar pune **deschis** (sublinierea noastră), problema ataşamentului faţă de împăratul Bao Dai s-ar ivi riscul unei surprize". Acelaşi ziar ridiculiza pretenţiile baodaiştilor de a se prezenta drept exponenţi ai Vietnamului. Ziarul scria că „raliereа Vietnamului în jurul lui Bao Dai nu trece de cîţiva demnitari şi se cunoaşte fidelitatea lor".

Lipsa de sprijin popular a regimului baodaist îi face să tremure de frică pe protectorii acestui regim la gîndul unor alegeri libere, la gîndul unor alegeri care să nu fie organizate după sistem american, adică cu furt de voturi şi teroare. Agenţia „France Presse" relata din Saigon: „Observatorii declară că este sigur că organizarea unor alegeri în Vietnam fără un control strict al pregătirilor pentru consultarea populară, exercitat de o comisie ai cărei membri să cunoască graiurile locale (colonialiştii visează intervenţii străine. n.r.) va transforma aceste alegeri într-un plebiscit în favoarea lui Ho Şi Min. Mai mulţi factori ar juca un rol în favoarea lui Ho Şi Min. Observatorii enumără printre aceştia prestigiul incontestabil de care se bucură acesta în sînul populaţiei din Vietnam".

Dacă colonialiştii sînt nevoiţi să recunoască „prestigiul incontestabil" al R. D. Vietnam, e limpede că situaţia lor este departe de a fi roză. Poporul vietnamez şi celelalte popoare din Indochina nu pot fi acuzate de lipsă de maturitate, cum încearcă în scopuri diversioniste să facă dl. Dulles. Aceste popoare dovedesc o profundă înţelegere a situaţiei patriei lor şi tocmai aceasta îi nelinişteşte pe colonialişti. Popoarele indochineze poartă un război just care le-a fost impus prin agresiunea franceză şi prin intervenţia americană. In acest război ele obţin succese importante şi colonialiştii îşi văd viitorul lipsit de perspective. Agenţia „Associated Press" scria că „dacă va mai trece o vară fără ca situaţia militară să fie radical schimbată prin aducerea de forţe străine de partea franceză, nimeni nu poate prezice decît fie o victorie pentru comunişti, fie un impas a cărui lungă durată nu va fi suportată niciodată de Franţa".

Viitorul va arăta că popoarele indochineze, indiferent de calculele politicienilor de la Washington şi Paris, vor şti să-şi facă auzită voinţa lor de libertate. Şi, nu-i greu de înţeles, că aceasta provoacă o serioasă nelinişte la Departamentul de Stat al S.U.A...

E. OBERST

Inmînarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" eminentului luptător pentru pace Pierre Cot

PARIS 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 mai a avut loc la hotelul „Royal-Monceau" din Paris solemnitatea înmînării Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" eminentului luptător pentru pace Pierre Cot — activist francez de seamă pe tărîm social şi militant politic.

La solemnitatea înmînării au fost de faţă V. I. Erofeev, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Franţa, şefii reprezentanţelor diplomatice ale ţărilor de democraţie populară din Franţa, Eugénie Cotton, preşedinta Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor, conducători ai Partidului Comunist Francez în frunte cu Jacques Duclos, Benoit Frachon şi Alain Le Léap, secretari generali ai Confederaţiei Generale a Muncii din Franţa, deputaţi ai Adunării Naţionale şi membrii ai Consiliului Republicii, reprezentanţi ai Consiliului Naţional al Păcii, ai Asociaţiei „Franţa—U.R.S.S.", ai Uniunii Femeilor Franceze, oameni de ştiinţă, scriitori, artişti de seamă francezi, şi reprezentanţi ai presei.

Adunarea solemnă a fost deschisă de cunoscutul scriitor francez Louis Aragon.

Pierre Meunier a dat apoi citire unui mesaj trimis de Edouard Herriot, preşedinte de onoare al Adunării Naţionale Franceze, care nu a putut veni din Lyon la această solemnitate.

In mesaj se spune:

„Respectarea vieţii omului constituie prima condiţie a oricărei civilizaţii, a oricărei religii, a oricărei morale.

Vă mulţumesc pentru apărarea acestui principiu. Fiind bătrîn, vă transmit făclia aprinsă.

Al dvs.
Edouard Herriot"

Preşedintele adunării a dat apoi cuvîntul lui Paul Boncour, fost prim ministru al Franţei, care a declarat că lui Pierre Cot i s-a decernat astăzi cel mai mare premiu din lume — Premiul Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Au rostit apoi cuvîntări de salut eminentul savant francez Frédéric Joliot-Curie, care a subliniat marile merite ale lui Pierre Cot în mişcarea internaţională a partizanilor păcii şi meritele în faţa poporului francez şi D'Astier de la Vigerie, deputat în Adunarea Naţională, care a făcut o caracterizare a luptei politice şi parlamentare duse de Pierre Cot pentru asigurarea securităţii Franţei şi a tuturor popoarelor Europei.

S-a dat apoi cuvîntul scriitorului sovietic Ilia Ehrenburg care a spus:

Scumpe Pierre Cot!

Am marea cinste de a vă înmîna Premiul Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare". Noi trăim clipe grele, dar înălţătoare: de mintea şi inima fiecărui om, de mintea şi inima fiecărui popor depinde soarta civilizaţiei noastre — boschetele de piatră ale acestui minunat oraş care ne înconjoară şi cărţile viitorilor Balzac, Dickens, Tolstoi, care în prezent se joacă încă fără grijă în grădina Luxemburg, în Hyde Park, pe bulevardul Puşkin.

Scumpe prieten!

Puteţi considera cu mîndrie că în victoria ideii tratativelor şi a înţelegerii este cuprinsă şi o parte din munca dumneavoastră, din viaţa dumneavoastră.

Permiteţi-mi să vă felicit de asemenea în numele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii şi să salut în persoana dumneavoastră poporul francez, drag şi apropiat nouă.

Noi trăim la cele două extremităţi ale casei noastre comune — Europa — şi sîntem deopotrivă de interesaţi să ferim această casă de foc, iubim, deopotrivă munca paşnică şi cînd se găsesc oameni, care discută de cîte bombe este nevoie pentru a distruge cutare sau cutare oraş, pe noi, cetăţenii sovietici, ne umplu de indignare aceste vorbe criminale şi lipsite de răspundere — ele pornesc de la persoane care nu ştiu de cîte veacuri este nevoie, de ce muncă şi de cît geniu este nevoie pentru a construi Parisul sau Moscova.

Oamenii sovietici salută în dumneavoastră, Pierre Cot, pe reprezentantul unui popor prieten, pe reprezentantul unei ţări cu care se mîndreşte omenirea. Cunosc şi iubesc ţara dumneavoastră. Ştiu că oameni ca dumneavoastră, ca preşedintele Herriot, care aţi depus multe eforturi pentru o apropiere între cele două popoare ale noastre şi pentru ideea securităţii colective în Europa, oameni ca marele savant Joliot Curie, ca Aragon, menţin în lume prestigiul şi bunul nume al Franţei.

Cauza păcii trebuie să învingă şi ea va învinge. Reflectînd asupra istoriei anilor noştri, oamenii se gîndesc cu recunoştinţă şi la aportul adus de dumneavoastră, scumpul nostru prieten, la cauza întăririi păcii între popoare. Vă urez sănătate şi putere, nu zic şi fericire: ştiu că pacea — această fericire a tuturor — este pentru dumneavoastră cea mai mare fericire.

Pierre Cot, laureat al Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", a rostit o cuvîntare de răspuns.

CUVINTAREA LUI PIERRE COT

Domnilor!

Medicii care mă tratează mi-au interzis să iau cuvîntul. Sper însă că nu voi încălca prea mult prescripţia lor, dacă voi mulţumi pe scurt acelora, a căror prezenţă pe această tribună şi în această sală este pentru mine o chezăşie preţioasă a simpatiei şi dragostei lor. Cînd am aflat că mi s-a decernat Premiul Internaţional Stalin pentru Pace, am încercat un sentiment de mare mîndrie.

Aruncînd o privire asupra activităţii mele în favoarea păcii, am descoperit în ea multe lipsuri. Bineînţeles, vorbitorii care m-au felicitat în seara aceasta, m-au încununat cu lauri şi mi-au făcut complimente. Nu-i credeţi întru totul; prietenia i-a făcut prea indulgenţi. Cunoscîndu-mi posibilităţile şi forţele, am dreptul să cred că prin decernarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", aţi vrut să distingeţi prin persoana mea şi în primul rînd şi înainte de toate revista noastră „In apărarea păcii", apoi în general activitatea mişcării partizanilor păcii din Franţa şi, în fine, acţiunile tuturor oamenilor cinstiţi din ţara noastră.

Prima idee pe care nu trebuie s-o uităm nici o clipă este aceea că cea mai mare problemă a epocii noastre e problema coexistenţei paşnice a diferitelor sisteme social-politice.

A doua idee după care trebuie să ne călăuzim este aceea că raportul dintre forţele internaţionale se schimbă neîncetat.

Cel mai important fenomen pe care l-am văzut petrecîndu-se sub ochii noştri este sfîrşitul dominaţiei îndelungate asupra altor continente a ceea ce se numeşte de obicei lumea occidentală. Imperiile coloniale, tutela economică şi politică nu au mai multe şanse de a-şi menţine existenţa de cît şansele de renaştere a imperiului roman sau a sfîntului imperiu al naţiunii germane, fie şi sub masca „comunităţii defensive europene". Toate acestea sînt de domeniul trecutului şi trebuie să rămînă în mormînt.

Intr-o epocă cînd structura social-politică se schimbă rapid, pacea trebuie să se adapteze permanent la schimbările realităţii internaţionale. Pacea poate fi stabilită şi menţinută prin apropieri şi concesii reciproce. Ea va deveni reală datorită unor tratative permanente şi unor acorduri mereu reînnoite deoarece viaţa este mişcare.

Mă apropii însfîrşit de ultima idee asupra căreia vreau să vă atrag atenţia — pentru a consolida pacea, întreaga abilitate a diplomaţilor, întreaga experienţă a oamenilor de stat nu sînt suficiente; şi una şi cealaltă trebuie să se întemeieze pe voinţa popoarelor. Consiliul nostru Mondial al Păcii încearcă, deşi încă într-o măsură insuficientă, să exprime şi să sublinieze tocmai această voinţă a popoarelor.

In ciuda tuturor obstacolelor şi tuturor ameninţărilor noi vom cîştiga bătălia pentru pace. Prin forţa răbdării vom dezarma ura şi prostia şi vom restabili între oamenii din Răsărit şi cei din Apus încrederea şi prietenia.

Deoarece Premiul Internaţional pentru Pace este înmînat astăzi unui republican francez, permiteţi ca pentru a-mi exprima încrederea în viitorul omului, să folosesc cele trei cuvinte pe care Revoluţia franceză le-a dat lumii ca un far: cînd libertatea popoarelor se va întemeia pe egalitatea oamenilor de toate rasele şi din toate ţările, la orizontul omenirii vor apare zilele frăţiei.

Şedinţa din 19 mai a conferinţei de la Geneva

GENEVA 19 (Agerpres). — La 19 mai, în cadrul conferinţei miniştrilor afacerilor externe de la Geneva a avut loc o nouă şedinţă restrînsă a celor nouă delegaţii care participă la discutarea problemei cu privire la Indochina. Şedinţa a fost prezidată de A. Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii.

In cadrul şedinţei a continuat examinarea chestiunii restabilirii păcii în Indochina. La 21 mai va avea loc o nouă şedinţă restrînsă.

V. M. Molotov a primit pe d-na Amrit Kaur, ministrul sănătăţii al Indiei

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 mai V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a primit pe doamna Amrit Kaur, ministrul sănătăţii al Indiei, care se află la Geneva.

De ce am rupt legăturile cu naţionaliştii ucraineni

Declaraţia emigrantului politic ucrainean Iosif Krutii care a trecut în R. D. Germană

MOSCOVA 19 (Agerpres). TASS transmite: In numărul său din 19 mai, „Pravda" reproduce declaraţia făcută de emigrantul politic ucrainean Iosif Krutii cu privire la motivele pentru care a rupt legăturile cu naţionaliştii ucraineni trecînd din Germania occidentală în Republica Democrată Germană — declaraţie care a apărut la 18 mai în ziarul „Radianska Ucraina".

La 9 mai anul curent, scrie Krutii în fiţuica antisovietică a emigranţilor — „Ukrainskii Samostinik", care se editează în Germania occidentală, a apărut un articol în care se spunea că eu, chipurile, aş fi fost „răpit".

Nimeni nu m-a „răpit", subliniază autorul declaraţiei, iar despre motivele care m-au determinat să rup legăturile cu naţionaliştii ucraineni aş vrea să relatez în articolul de faţă.

Eu am trăit aproape trei sferturi de secol, din care jumătate de secol l-am consacrat activităţii politice în rîndurile mişcării ucrainene.

Krutii expune pe larg cum a emigrat peste graniţă, unde a continuat activitatea sa în rîndurile lagărului naţionalist ucrainean şi unde s-a situat pe poziţia anticomunistă.

In acea perioadă, nutream şi eu speranţa că cu ajutorul Germaniei fasciste există posibilitatea de a izgoni pe bolşevici din Ucraina.

Tot ceea ce a urmat a zdruncinat încrederea mea în justeţea cauzei pentru care am militat mulţi ani.

După zdrobirea Germaniei fasciste, „hatmanii" ucraineni au găsit un nou stăpîn — imperialismul american şi au devenit agenţi în solda lui.

Pentru a-şi cîştiga merite în faţa stăpînilor lor şi pentru a primi cît mai mulţi dolari şi lire sterline, Bandera Melnik, Boroveţ Dolenko şi alţi „conducători" se fac luntre şi punte pentru a dovedi că în Ucraina există organizaţii naţionaliste clandestine cu care ei ar întreţine, chipurile, legături.

In realitate însă, continuă Krutii, poporul ucrainean nu acordă nici un sprijin naţionaliştilor ucraineni, lucru pe care îl ştiu prea bine cei de teapa lui Bandera şi Melnik.

Indelungata mea experienţă de om politic ucrainean — emigrant, îmi dă dreptul să afirm că poporul ucrainean nu a sprijinit niciodată acţiunile banditeşti ale naţionaliştilor ucraineni. Toate peroraţiile despre „mişcarea de rezistenţă" în Ucraina sînt o înşelăciune, îndărătul căreia căpeteniile naţionaliştilor ucraineni îşi camuflează activitatea lor abjectă dusă împotriva poporului ucrainean, încercînd să atragă în această aventură pe ucrainenii emigranţi de rînd.

Analizînd activitatea organizaţiilor naţionaliste ucrainene, am ajuns la convingerea că locul fiecărui ucrainean cinstit, care doreşte fericirea adevărată pentru poporul său, înflorirea forţelor lui spirituale şi materiale, nu este alături de aceşti aşa zişi „conducători" şi „hatmani", că locul unui ucrainean cinstit este în Ucraina Sovietică, în mijlocul poporului său.

— „Am rupt-o definitiv, scrie în încheiere Krutii, cu naţionaliştii ucraineni şi trec de partea lagărului socialist. Restul vieţii mele vreau să-l închin muncii pentru binele poporului meu".

Mesajul Comandamentului Armatei Populare Vietnameze adresat Comandamentului militar francez din Indochina

ŞANHAI 19 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii transmite:

Reprezentantul comandamentului Armatei Populare Vietnameze a adresat comandamentului militar al forţelor armate franceze din Indochina un mesaj cu privire la evacuarea prizonierilor de război francezi răniţi din Dien Bien Fu.

In mesaj se spune: 1) Propunerile dvs. transmise nouă de către delegatul dvs. în timpul întîlnirii din 16 mai a celor două părţi sînt propuneri noi în care unele puncte sînt în contradicţie cu condiţiile asupra cărora cele două părţi au căzut de acord la 13 mai. De aceea, noi sîntem nevoiţi să aşteptăm instrucţiuni din partea înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze înainte de a vă putea da un răspuns oficial.

2) Pînă la adoptarea unei noi hotărîri şi în scopul grăbirii evacuării prizonierilor de război răniţi, noi sîntem gata să eliberăm pe militarii răniţi ai corpului expediţionar francez de la Dien Bien Fu în conformitate cu condiţiile asupra cărora cele două părţi au căzut anterior de acord şi care au fost aprobate de înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze şi de comandamentul militar francez.

Dien Bien Fu, 17 mai 1954.

Colonel KAO VAN HAN,
comandant de divizie adjunct

Politica aventuristă a intervenţioniştilor americani în Indochina întîmpină o împotrivire crescîndă în S. U. A.

WASHINGTON 19 (Agerpres). — Politica aventuristă de extindere şi internaţionalizare a războiului din Indochina, preconizată de secretarul de stat, Foster Dulles, întîmpină o împotrivire tot mai puternică în Statele Unite. Reprezentanţii celor mai diferite pături ale populaţiei se opun încercărilor de a atrage S.U.A. la intervenţia directă în războiul din Indochina.

Anchetele organizate de institutul „Gallup" arată că proporţia celor care sînt împotriva trimiterii de trupe americane în Indochina este de 10 la 1. Din cei întrebaţi, 85% s-au declarat adversari ai intervenţiei armate în războiul împotriva poporului vietnamez.

Pînă şi publicaţiile care îndeobşte susţin stăruitor planurile de dominaţie mondială ale imperialiştilor americani sînt nevoite să consemneze împotrivirea crescîndă faţă de politica de aventură. Astfel, revista americană „United States News and World Report" scrie într-un număr recent: „O intervenţie armată în Indochina înseamnă dinamită politică în Statele Unite. Iată ce constată membrii congresului atunci cînd caută să afle părerea alegătorilor lor".

Revista americană „Newsweek" citează relatările ziarului „Los Angeles Mirror" care, referindu-se la scrisorile primite zilnic de membrii Congresului, în care li se cere în mod energic să intervină împotriva amestecului direct în Indochina, arată că într-o asemenea scrisoare se spune: „Unii oameni din Washington au înebunit dacă cred că pot recruta pe fiii noştri pentru Indochina...".

Recunoscînd că Foster Dulles nu este „prea popular" şi că străduinţele sale agresive atît înaintea conferinţei de la Geneva, cît şi în timpul conferinţei erau sortite eşecului, „Newsweek" consemnează că „există dorinţa puternică ca Statele Unite să nu fie implicate într-o „nouă Coree" pe calea intervenţiei armate în Indochina.

O declaraţie a lui Nehru

LONDRA 19 (Agerpres). — Corespondentul din Delhi al agenţiei Reuter transmite că deschizînd dezbaterile de politică externă în Camera superioară a parlamentului indian, primul ministru al Indiei, Nehru, a declarat la 18 mai că „atît timp cît China comunistă nu va fi recunoscută în Organizaţia Naţiunilor Unite, vor exista totdeauna dificultăţi în Asia şi în alte părţi".

„Mă miră, a spus Nehru, cum poate cineva să considere că guvernul Formozei (clica ciancaişistă — N.R.) reprezintă China. Eu consider că acest lucru este o absurditate".

Greva studenţilor brazilieni

MONTEVIDEO 19 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează ziarul „Imprensa popular", recent a avut loc în Brazilia o grevă generală de 48 de ore a studenţilor din toate instituţiile de învăţămînt superior din ţară. Greva a fost declarată în semn de protest împotriva înăbuşirii de către trupe a demonstraţiei studenţeşti care a avut loc în aprilie în oraşul Belem (statul Para). In urma atacului soldaţilor împotriva studenţilor numeroşi participanţi la demonstraţie au fost răniţi. Greviştii au cerut pedepsirea comandantului garnizoanei, generalul Jose Inacio Verissimo, şi a celorlalţi vinovaţi de înăbuşirea demonstraţiei.

Scurte ştiri

- Trupele armatei populare vietnameze îşi continuă ofensiva. Forţele populare au atacat la 19 mai portul Yen Fu, situat pe şoseaua provincială Nr. 1, postul Nr. 3, la 8 km sud-est de Vinh Chu şi postul An Xa, la 20 km. nord-vest de Tai Binh. Comandamentul francez a anunţat că postul Nr. 3 „a suferit pierderi grele".
- France Presse anunţă că aviaţia franceză a continuat în tot cursul zilei de 19 mai să arunce bombe grele asupra şoselei principale dintre Dien Bien Fu şi Sonla.
- Comisia pentru afacerile externe a Adunării Naţionale Franceze a hotărît la 19 mai să pună la vot miercurea viitoare problema ratificării aşa-numitului tratat al comunităţii defensive europene.
- La 18 mai a avut loc la Istambul predarea către reprezentanţii comandamentului forţelor maritime militare americane a primului grup din cele 38 de vase primite de U.R.S.S. din partea S.U.A. în timpul celui de al doilea război mondial.

  In conformitate cu acordul realizat, Uniunea Sovietică urmează să restitue aceste vase Statelor Unite.
- La 18 mai, V. V. Vaskov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în R. P. Chineză, a oferit o recepţie în cinstea delegaţiei tineretului sovietic, condusă de Şelepin, care a sosit aici la invitaţia Comitetului Central al noii Uniuni democrate a tineretului chinez pentru a participa la festivităţile de 1 Mai.
- Potrivit unei telegrame transmisă din Rangoon, la 15 mai un purtător de cuvînt al guvernului birmanez a declarat că Birmania a informat S.U.A. că nu este interesată în nici o alianţă agresivă în Asia de sud-est.
- Se anunţă că potrivit declaraţiei comandamentului poliţiei lisînmaniste, pentru zilele de 19-21 mai, pe întregul teritoriu al Coreei de sud a fost decretată starea excepţională în legătură cu apropiatele „alegeri" în „Adunarea Naţională"-marionetă.

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.